KARŞILAMA TÖRENİ

SEZAR ANTONİYÜS'E

"— O yanındaki Kleopatra denen kadını ya bana verirsin ya da seninle birbirimize gireriz, erkeksen arabanı sür. İşte karşındayım,, !

DEDİ...

ANTONİYÜS ise SEZAR'A

"— Ey Sezar, benim yanımdaki kadını alacak daha anasının karnından doğmamıştır. O kadar kendine güveniyorsan gel de al,,

DİYE CEVAP VERDİ...

ve sonra

İki araba arasında dehşetli ve meşhur tarihi yarış başladı. Kleopatra bu arada şuh kahkahalar atıyor ve etrafa neşe katıyordu.

İŞTE

Her sene tekrarlanan ANTONİYÜS-SEZAR araba yarışlarına iki beygir ve bir arabayla siz de katılınız.

HÜSNÜ

MUSLUĞUNUZ AKMIYOR MU?

Şu halde sular kesik demektir. Parayı sular idaresine yatırın AÇARLAR....

Ev Sahibiniz

VASFİYE PEŞİNALAN

YANDAKİ RESİMDE GÖRÜLEN

ABRAHAM LINCOLN ile

Hiç bir ilgim olmadığını gördüğüm lüzum üzerine açıklarım..

Eski Oto Tamircisi

İBRAHİM LİNKOLN

DR. SELÂMİ DİKİZ DİYOR Kİ...

Röntgenlerinizi en tatlı bir şekilde yapabilmeniz için her türlü dürbün ve teleskop kiraya verilir.

AYRICA

Hususi adamlarımız vasıtasiyle plâjlarda kabineler matkapla itina ile delinir

MUAYENE 12-2 arası

ERGENE ÇAYI İÇİNİZ ÇÜNKÜ TERKİBİNDE KOCANIZIN ÇOK HOŞlanacağı Hiperoksin, Magnezyum, Helyum, Alimunyum gazları mevcuttur

- DİKKAT PATLAR -

Tef

HAFTALIK MİZAH GAZETESİ

Her hafta Çarşamba günleri çıkar.

YAZARLAR :

Adnan Tahir
Adnan Veli
Alpâçin
Aziz Nesin
Bedii Faik
Bülent Oran
Çetin Altan
İlhan Engin
Haldun Taner
Halit Kıvanç
Melih Cevdet Anday
Orhan Boran
Reşat Ekrem Koçu
Rıfat Ilgaz
Selâmi İzzet Sedes
Suavi Süalp
Yalçın Kaya
Zahir Güvemli

KARİKATÜRCÜLER :

Ali Ulvi Ersoy
Altan Erbulak
Ayhan Başoğlu
Bedri Koraman
Eflâtun Nuri Erkoç
Ferit Özgören
Ferruh Doğan
Mustafa Eremektar
Nehar Tüblek
Oğuz Aral
Oktemer Köksal
Ratip Tahir Burak
Şadi Dinçcağ
Semih Balcıoğlu
Sinan Bıçakçıoğlu
Suat Yalaz
Tekin Aral
Tonguç
Turhan Selçuk
Yalçın Tüzecan
Yüksel Ünsal

★

KLİŞELER
AR KLİŞE ATÖLYESİ

★

KAPAK BASKISI
AR-EL MATBAASI

★

DİZGİ VE TERTİP
HER GÜN MATBAASI

★

BASKI
ŞEHİR MATBAASI

★

Fiatı: 100 kuruştur.

HAFTALIK SİYASİ MİZAH GAZETESİ

Tef

Sahibi ve Yazıişleri Müdürü : .... ERTEM EĞİLMEZ

Umumi Neşriyat Müdürü : .... FERRUH DOĞAN

Yanıksaraylar Sokak Esen Han - Cağaloğlu - Telefon : 27 34 40

CİLT : 1 ★ 10 AĞUSTOS 1960 ÇARŞAMBA ★ SAYI : 3

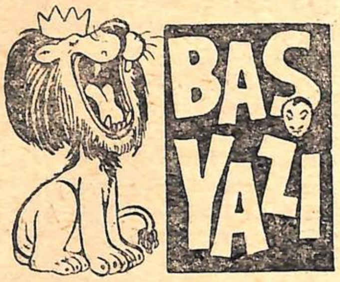

MİLLİ BİRLİKÇİ OLDULAR

Meşrutiyet külhanisi, başı sıkıştığı anda hasmını yakalatmanın kestirme yolunu: «— Ulan sen kimin Enver Paşasına küfrediyorsun?» narasını basmakta bulmuştu.

Bir sokak dalaşında Enver paşayı hatırından dahi geçirmeyen kaç Yorgi, kaç Kosti, kaç Avram ve hatta kaç Ahmet bu oyunla karakollara sürüklenmiştir.

Cumhuriyette aynı oyuna Mustafa Kemalin şanlı şöhretli adı sokuldu. Önce sokak dalaşmalarında: «Mustafa Kemal'e söversin ha?» Sonra iş çıkarlarında ve nufuz bezirganlıklarında: «Mustafa Kemal'in arzusu bu!...» Açık konuşalım, meyhane çapkınlıklarına, otel zampara lıklarına kadar gider bu!...

Oturdukları, çalıştıkları gezdikleri yerde, Mustafa Kemal'i hatırlarından dahi geçirmiyen, kaç Hasan, kaç Koço bu oyunla hırpalanmış, kaç kadın zorlanmış kaç iş yeri haraca bağlanmıştı.

Çok partili hayatta, fert adı, yerini nisbeten parti ismine bırakır. Ama partiyi hükumete ve devlete bağlamayı da unutmıya rak... Böylece karakol zabıtlarının ligme ligme daktilo şeritlerinden dökülen bulanık beden - lerinde: «— Partimize, hükümetimize ve nihayet devlet reisimizle devletimize alenen sövdüğünü biz aşağıda imzaları bulunan...» kalıbı, bir soy işareti kadar müşterektir.

Bu yoldan gene kimbilir, kaç Ahmet, kaç Fatma acıdan acıya, iftiradan iftiraya ve kara - koldan cezaevlerine fırlatılmıştır

Demokrat Parti devri ise, bu oyunun artık salaş sokak sahnesinde, yahut taş kaldırım plâtformunda değil, doğruca devlet sahnesinde, meclis plâtosunda seyredildiği çağdır. Mende - rese bir vilayet dalkavukluklarının uzattıkları hediyeleri dahi yazmak, savcılar elinde suç!... Bayar'a avukatlık sıfatını yakıştırmak dahi hakimler gözünde cürum!... Ve ortadan kaldırılmak istenen her rakibe, her has ma «Bayar'a karşı geldi, Hükûmete sövdü, Menderesi lânetle - di» kulpunu iliştirmek yeter..

Bu karanlık devrin, cezaevlerine yolladığı iftira kurbanlarını, söndürdüğü ocakları, hatta öldürdüğü gençleri, ne sayıp dökmek bir makalenin işidir, ne de hatırlamak, bir değil, bin hâfızanın harcı! Yalnız o karanlıktan gözlerimizi ova ova aydınlığa çıktığımız şu günlerde, gene kulaklarımızı tırmalıyan bir takım sesler var ki, kalemlerimizi birer şehadet parmağı gibi uzatıp bunları hemen işaret etmeliyiz. Bu sesler, tıpkı Meşrutiyetteki, tıpkı Cumhuriyetteki tıpkı Demokrasideki gibi, şan tajın, jurnalın, iftiranın sesleridir.

— Vaay.. sen hangi Millî Birliğe sövüyorsun?

İşte Ankarada 27 Mayısa kadar mücadeleci basına «fikir köpekleri» diye saldıran sersem, şimdi sizden benden fazla Millî Birlikçidir. Falih Rıfkı Atay'a sopa lâzım diyecek kadar.. Düne kadar Babıâli kaldırımlarında tebeşirle yazılı adına dahi rastlamadığımız piç, şimdi belki Cemal Gürsel'den de ileri bir Millî Birlikçi! İnkilâpçılara saldıracak ve hepimizi Millî Birlik dostluğuna çağıracak kadar.. Senet sahtekarı bir başkası, tünediği gazete köşesinden her - gün Millî Birlik adına konuşuyor. Devlet reisinin nutuklarını sulu ve fikirsiz polemiklerinin desteği sayacak kadar...

Evet, Meşrutiyette sokak dalaşından muzaffer çıkmak için Meşrûtiyetçi, Cumhuriyette menfaat tezgâhından kârlı dönmek için Cumhuriyetçi olunduğu gibi, şimdi de Millî Birlikçi olunuyor. Ve bu sefer ki hepsinden daha korkunç:

Millî Birliği yıkmak için Millî Birlikçi!...

Aslında hiç bir alârm işareti, canavar düdüğü veya tehlike çanı bu kadar uyarıcı ve yürek paralayıcı olamaz!...

Bedii FAİK

Yüksek Kulübün geniş, gölgeli, çam kokulu bahçesindeki demir sandalyelerin, hasır koltukların, şezlonkların çoğu boş. Eşyaya bile, sıcağın uykulu ağırlığı çökmüş. Yazın en sıcak günü. Dal kıpırdamıyor, yaprak oynamıyor. Denizin durgun yüzünde tek kırışık yok. kayıklardan denize atlıyanların çıkardığı gümbürtü yankılanarak uzuyor. Kıyıdan daha çok dişi, dinç kahkahalar geliyor.

İki çam ağacı arasına kurulmuş hamakta pantalonlu bir kadın roman okurken uyuya kalmış, romanı göğsüne düşmüş.

Denizden tüten titreşik buğu perdesi altında tabiat, empresyonist ressamların tablolarına daha çok benzemiş. Renkler, gölgeler, sıcak ışığın içinde eriyip birbirine karışmış.

Odalarına çekilmiş olanlar, öğle uykularından kalkıp bahçeye inmeğe başladılar. Ellerinde, omuzlarında havluları, mayolu, şortlu insanlar, serinlemek için, birer ikişer denize iniyorlar. Biraz sonra neşeli çığlıklar, kahkahalar, şaka gürültüleri, kart nazlanmalar, körpe sesler kıyıdan yukarlara doğru dalgalanacak.

Yaşlı bir çamın geniş gölgesi altında iki kişi var. Biri şezlonge uzanmış, öbürü hasır koltuğa oturmuş. Şezlongtaki birinci adamın güneş gözlüğü var. İri göbeğini vücudundan ayırırsanız geriye pek bir şey kalmıyacak.

Koltukta oturan ikinci adamın sırtında tiril tiril, incecik beyaz bir gömlek var. Bu naylon gömleğin altından, göğsünün kılları arasına gömülü tombul meme başları, ekşimiş iki iri karadut gibi görünüyor.

Birinci adam bira içiyor. Serinlemek için, soğuğun buğusundan terlemiş bira şişesini, ikide bir avuçluyor.

İkinci adam dondurma yiyor. Erimeden dondurmayı yutmak için acele ettiğinden, çikolatalı dondurma artığı, dudağının kıyısından ikinci çenesine doğru akıyor.

Birinci adam,

— Böyle namussuzluk görmedim, diyor, bunlar başımızda hükûmet değil, çeteymiş birader. Yahu, çetede bile insaf, merhamet vardır. Bunlarda o da yokmuş. Eşkiya bile fakiri fukarayı soymaz. Biz ne eşkiyaları biliriz tarihte; zenginden alır, fakire verirler... Bu namussuz siyasî çete, bu fakir milleti soyup sovana çevirmiş. Bunlar nasıl hükûmetmiş kardeşim... Hiç de haberimiz olmadı. Neler yapmışlar birader... Bu sabahki gazetelerde okudun mu? Bir tanesinin mallarını yazıyor. Okuyunca ağzım açık kaldı. Beş tane apartıman... En küçüğü on iki daireli: İki çiftlik, beş vilâyette yirmi sekiz arsa, ev... Allah gözünü doyursun! Ulan namussuz, diyesin, bu kadar malı ne yapacaksın? Hırsızlığın bile edebi erkânı var... değil mi kardeşim?...

— Doğru, çok doğru...

— Yahu, nasıl da haberimiz olmadı... Ben bu heriflerin soyguncu olduklarını bilseydim, ah bir bilseydim, susar mıydım? Vallahi onlara kan kusturur - dum kan... Ah bilseydim .. Ne bileyim ben birader ne bileyim? Bu derece hırsızlık, hiç insanın aklına gelir mi? Bunları asmakla olmaz. Asılmak, onlar için kurtuluş... Bu herifleri kazığa geçireceksin...

Birinci adam yorulmuştu. Soğuk bira şişesini avuçladı. Şişede kalan birayı bardağa boşaltıp ağzına dikti.

— Denize girmiyor musunuz?

İkinci adam,

— Ben, akşam üzeri giriyorum... dedi.

— Ben denize gidiyorum, biraz serinliyeyim...

Birinci adam gitti. İkinci adam, dondurma tabağının dibindeki erimiş dondurmayı kaşıkla sıyırıp, kaşığı yaladı.

Üçüncü adam, birinci adamdan boşalan şezlonga oturdu.

— Bugün çok sıcak, dedi.

İkinci adam,

— Gölgede 35 derece... dedi.

Üçüncü adam cavlak kafalı, yüzü domates kırmızısı renginde, şişman biriydi. Şişmanlıktan, sandaletli ayaklarından birini, öteki bacağının üzerine zor atmış, tutuyordu.

İkinci adam, az önce kendisine birinci adamın söylediklerini, kırmızı yüzlü üçüncü adama anlattıktan sonra şöyle dedi:

— Ne utanmazlık birader, bu ne yüzsüzlük... Şimdi kalkmış, hiç sıkılmadan, düşük iktidardakiler hırsızlık etti, diye atıp tutuyor. Hani şurama kadar geldi, nerdeyse patlıyacaktım. Hadi gene, deyip kendimi tuttum. Ama dayanılır gibi değil. Yok herifler hükûmet değillermiş de, eşkiya imişler, çeteymişler. Bre namussuz, desem - affedersiniz - ulan, sen onların baş dalkavuğu değil miydin? Sen onların şakşakçıbaşısı değil miydin? Senin gibiler olmasaydı, o herifler bunca yıl hükûmet diye başımızda kalabilirler miydi? Sanki biz olanı biteni bilmiyormuşuz gibi, herif yüzüme karşı yalan da söylüyor. Hani yüzliyeceğim, hadi gene, hadi, diyorum. İnsanın nezâketi mani oluyor. O herifler hırsızmış. Ya sen nesin? Değil mi ama?.. Heriflere bunca yıl hırsızlıkta ortaklık et, sonra da kendini temize çıkarmak için arkalarından at tut. Bir de kalkıp, «haberim olsaydı, ben onlara neler yapardım?» demez mi... Tuuu... yahu, utanma diye bir şey kalmamış vallahi... Bu herif, onların hırsızlık ortağı... Bütün paraları, altunları, dövizleri, dolarları hep onun vasıtasiyle kaçırdılar. Ben hepsini bir bir bilirim. Düpedüz bu döviz kaçakçısıdır. Siz daha iyisini bilirsiniz, öyle değil mi birader? Sormalı kerataya: Acaba senin İsviçre bankalarında kaç milyonun var... İnsan utanıyor da yüzüne vuramıyor yoksa .. Hükûmet diye başa geçip, bu fakir milleti soymuşlar... ya sen? Senin apartımanların, senin evlerin? Nezaket bırakmıyor yoksa... Kereta paçasını kurtarmış, şimdi eski efendilerinin aleyhinde söylemedik söz bırakmıyor. Böylelerinin yeri, namuslu insanların arası değil, o siyasî hırsızların yanı... Ah beyefendi, ah beyefendiciğim, biz bilemedik yoksa... Rezaletin bu hâle geldiğini nerden bilelim? Yoksa, ben susar mıydım, yoksa ben bu hırsızlıkları onlara yanına bırakır mıydım? Vallahi, fitil fitil burunlarından getirirdim. Bunları asmak yetmez. Etlerini liyme liyme edip köpeklerin önüne atacaksın...

Yorulmuştu, sustu. Üçüncü adama,

— Öyle değil mi? diye sordu.

Cavlak kafalı üçüncü adam,

— Çok doğru... dedi.

— Kayığa biner misiniz? Hadi biraz deniz gezintisi yapalım...

— Mersi... Biraz sonra yürüyüşe çıkacağım...

Tiril tiril naylon gömleğinin altından çürümüş karadut gibi meme başları görünen adam, iskeleye doğru yürüdü. Üçüncü adam garsona seslendi:

— Orta şekerli bir kahve...

Yanından geçen dördüncü adama,

— Buyurmaz mısınız? dedi.

Denizden çıkmış olan dördüncü adam, ikinci adamdan boş kalan hasır iskemleye oturdu.

— İçim yanıyor... dedi.

Garsondan limonata istedi. Ayağında, siyah üzerine sarı çiçekli, genç işi bir şort vardı. Kısacık bacaklı olduğundan şort diz kapaklarına iniyordu. Göbeği, torba gibi şortun üzerine sarkmıştı.

Üçüncü adam,

— Demin çok canım sıkıldı, dedi.

Canını sıkan olay, az önce, ikinci adamın kendisine anlattıklarıydı. O da bunları dördüncü adama anlattıktan sonra,

— Utanmazlık olursa bu kadar olur... dedi. Birader, bunlar bizi enayi mi zannediyorlar? Biz, öküz müyüz be, körmüyüz, sağır mıyız yoksa? yabancı bankalara para kaçırmışlar, dışarıya altın götürmüşler. Hani dilimin ucuna kadar geldi, nerdeyse söyliyecektim. Ama terbiye mani oluyor. Gözümün içine baka baka söylüyor. Hani, bilmesem neyse... Bre ahlâksız, desem, - çok affedersiniz - sen, o düşüklere türlü bin şaklabanlık edip, karaya ak, aka kara diyerek tahsisatı mestûreden ceplerini doldururken iyi miydi? Neden o zaman sesini çıkarmadın? Öyle değil mi ama? Bir kere, ortada senin yazdıkların var. Efendim, böylesinin yüzüne hemen çarpacaksın. Ama olmuyor... Karısı, kızı, damadı, senenin yarısından çoğunu Avrupa'da, Amerika'da geçirir. Kendisi dersen, malûm... E peki, bu paralar nerden geliyor? Arabası var, üç apartıman var. Efendim?.. yalnız, tahsisatı mestûreden en son aldığı para, ben biliyorum, bir kalemde 250 bin lira... Beyfendi, ben size bir şey söyliyeyim mi, bu insanlarda ar, haya, namus kalmamış. Ulan it, - çok affedersiniz - senin yerin burası değil, o siyasî çetenin yanı... Ah beyfendi ah, biz bilemedik. Ama nerden bilirsin? Bu kadar alçaklığı insanın havsalası almaz vallahi... olur şey değil... Efendim, bunları ne yapacaksınız, biliyor musunuz? Bunlara ölüm cezası az. Ölüm onların canına minnet... Bunları demir kafeslere dolduracaksınız. Köy köy dolaştıracaksınız. Bütün millet burunlarına tükürecek. Ne dersiniz fikrime?

— **Hadi gelsenize.. No: 3**

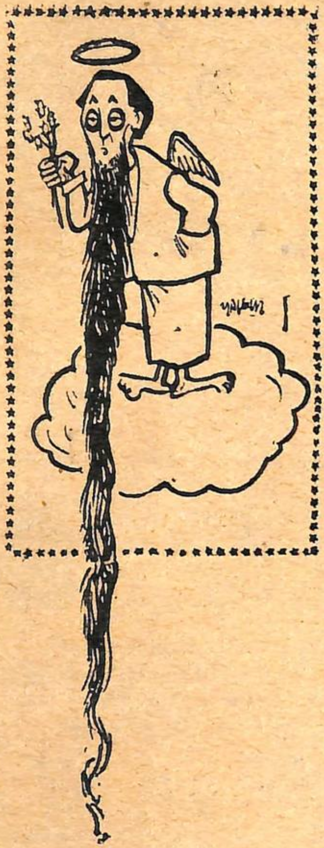

— Haklısınız.

Cavlak kafalı, domates yüzlü şişman üçüncü adam, anlatır - ken çoşmuş, soluk soluğa kalmıştı.

— Hava biraz serinledi, ben bir tur atayım... dedi.

Göbeği şortunun üstüne dü - şük, kısa bacaklı dördüncü adam, boş limonata bardağını, serinlemek için alnına dayadı.

Kahverengili beyazlı iskarpin, ütü çizgisi keskin,, bej ince pantalon, kısa kollu beyaz gömlek giymiş olan uzun boylu, kalın göğdeli beşinci adam, yola dökülmüş kumları yeni is - karpininin altında çıtırdatarak geldi, üçüncü adamdan boşalan yere oturdu.

— Bir kahve alır mısınız?

— Mersi. Bu saatte ben çay alırım.

Garsona çay söyledi. Kalın göğdeli, gür kaşlı beşinci adam garsona,

— Bisküit de getir oğlum... dedi.

Dördüncü adam,

— Demin öyle sinirlendim ki... dedi.

— Hayrola Beyfendi?..

Dördüncü adam, üçüncü adamın kendisine anlattıklarını, beşinci adama anlattıktan sonra,

— Siz olsanız, sinirlenmez miydiniz? dedi, bir kere onun böyle konuşmağa hiç hakkı yok. Daha karısını idare edemeyen dürzü - affınızı dilerim - şimdi ne hakla konuşur? Değil mi a-ma... Ulan kereta, desem, sen daha dün, hırsız, soyguncu değin o herifiere karını peşkeş çekmez miydin? Ha, bre alçak, desem... affedersiniz... Bunca yıldır, sen onları pohpohladın. Niçin? Ticarî işlerini, dalaverelerini yürütesin diye... Senin bu zavallı, fakir millete attığın kazığın ucu, merkezi arzı geçti. Ha? Sen bir kere baş suçlusun. Her nasıl olmuşsa yakanı, adaletin her yere uzanan pençesinden kurtarmışsın. Ulan - affedersiniz - ulan dürzü, hiç olmaz sa sus.. Değil mi ama... A uşak, o milyonları sen nasıl yaptın? Biz bilmez miyiz, diktatör uşağı... Bir de kalkmış, hiç utanmadan, sıkılmadan konuşuyor. Vallahi, burama kadar geldi, az kalsın patlıyacaktım. Kendi kendime, ya sabır, dedim de sus tum. Ama şap diye böylelerin yüzüne vuracaksın. Yoksa bizim terbiyemiz, nezaketimiz elver - miyor... Meğer ne hırsızlıkmış, ne soygunculukmuş a beyim... Hiç haberimiz de olmadı. İyi ki ihtilâl oldu da, millet bunların iç yüzlerini öğrendi. Efendim, bunlara ne yapılacak, biliyor musunuz? Öyle mahkeme filân yok. Ne mahkemesi birader? Suçları ortada: Vatana ihanet... İşte bu kadar. Bunları dan dan dan... Tamaaaaam...

Dördüncü adam, anlatırken çoşkudan yorulmuş, sarkık göbeği inip kalkmaya başlamıştı.

— Müsaadenizle, ben gidip biraz uzanayım... dedi.

Altıncı adam, elinde viski bardağiyle geliyordu. Kalın göğdeli beşinci adamın yanında durdu, buzlu viskiden bir yudum içip, öbür avucundaki tuzlu bademden birkaçını ağzına attı.

— Buyurmaz mısınız?

Altıncı adam, viski bardağını demir masanın üstüne koyup, iskemleye oturdu. Beşinci adam, koltuğunu güneşten gölgeye çekti.

— Demin öyle bir sinirlen - dim ki... dedi, vallâhi sinirden çatlıyacaktım...

Altıncı adam,

— Bu yaştan sonra sinir hiç yaramaz. Ne oldu? diye sordu.

Beşinci adam, olanı biteni, dördüncü adamın söylediklerini sayıp döktükten sonra,

— Anlamıyorum, dedi, bu herifte ne surat var... Suratına teneke kaplı. Tükürsen, yağmur yağıyor, diyecek. Daha geçen yılbaşı, bakarada 400 bin lirayı bir gecede kaybetti. Bu paralar nerden geliyor? 400 bin lira bu beyfendi? İnceleme heyeti başkanı diye, Japonya'dan Madagaskara kadar, dünya haritasında gezip dolaşmadığı yer kalmadı. Efendim? Yahu, her fabrika için komisyon alan bu rezil herif değil mi? Biz kırk kişiyiz, birbirimizi bilmez miyiz? Söyliyeyim, söyliyeyim dedim, nah kör şeytan deyip, gene sus tum. Bu ne utanmazlık beyfendi? Herif, yaptı etti, hırsızlığın maraşallığına yükseldi, şimdi de zeytinyağı gibi üste çıkıyor. Ulan namussuz, - çok affedersiniz - bir kere, senin bu namuslu muhitte ne işin var? Hadi hırsız arkadaşlarının yanına! Hasssii!... Efendim? Dilimin ucuna kadar geldi, gene yuttum. Beyim, bunları... ne yapmalı, biliyor musunuz? Bana kalsa bunları, kürek mahkûmu yapar, maden ocaklarında çalıştırırım. Görsünler bakalım, bu fakir vatan evlâtlarını soymak nasıl olurmuş? Haksız mıyım allâsen?..

— Hakkınız var...

Kalın göğdeli beşinci adam hırsından oturamadı. Ayağa kalktı,

— Bir banyo alayım... dedi.

Birinci adam denizden çık - mış, geldi. Altıncı adama,

— Aman, deniz bugün pek güzelmiş, dedi.

Garsona seslendi:

— Oğlum bana soğuk bir şey ver! Ne var? Bira soğuk mu?

Altıncı adam,

— Bu kadarı olmaz artık, dedi.

Beşinci adamın kendisine anlattıklarını, birinci adama an - lattıktan sonra,

— Ben iskeleye kadar uzanacağım, dedi. Gitti.

Az sonra, tiril tiril naylon gömlekli ikinci adam geldi. Birinci adam,

— Demin çok kızdım... diye başladı. Altıncı adamın kendisine anlattıklarını, ikinci adama anlattıktan sonra, onun düşük iktidarın baş adamı korkunç bir suiistimalci, nüfuz tüccarı olduğunu da söyledi.

Akşam olmuştu. Bahçedeki lâmbalar yandı. Orkestra çalıyordu.

Altıncı adam,

— Yemek zamanı geldi... dedi.

İkinci adamla, altıncı adam, bahçenin yemek yenilen yerine gittiler. Üçüncü, dördücü beşinci adamlar, karıları, kızları, oğullariyle, uzun bir yemek masasında, çok samimî bir hava içinde birlikte yemek yiyorlardı. İkinci ve altıncı adamları da çağırdılar. Onların karıları, daha önce bu masaya oturmuşlardı.

Dördüncü adam,

— Allaha çok şükür, bugünleri de gördük... dedi.

Beşinci adam,

— Hepimize geçmiş olsun, memleket büyük bir belâdan kurtuldu... dedi.

İkinci adam,

— Neydi o baskı efendim... Hürriyet başka şey... dedi.

Birinci adam,

— Gece, beziğe var mısınız? dedi.

Altıncı adam,

— Tabiî... dedi.

Aziz NESİN

"TÜREDİ AİLESİ!"

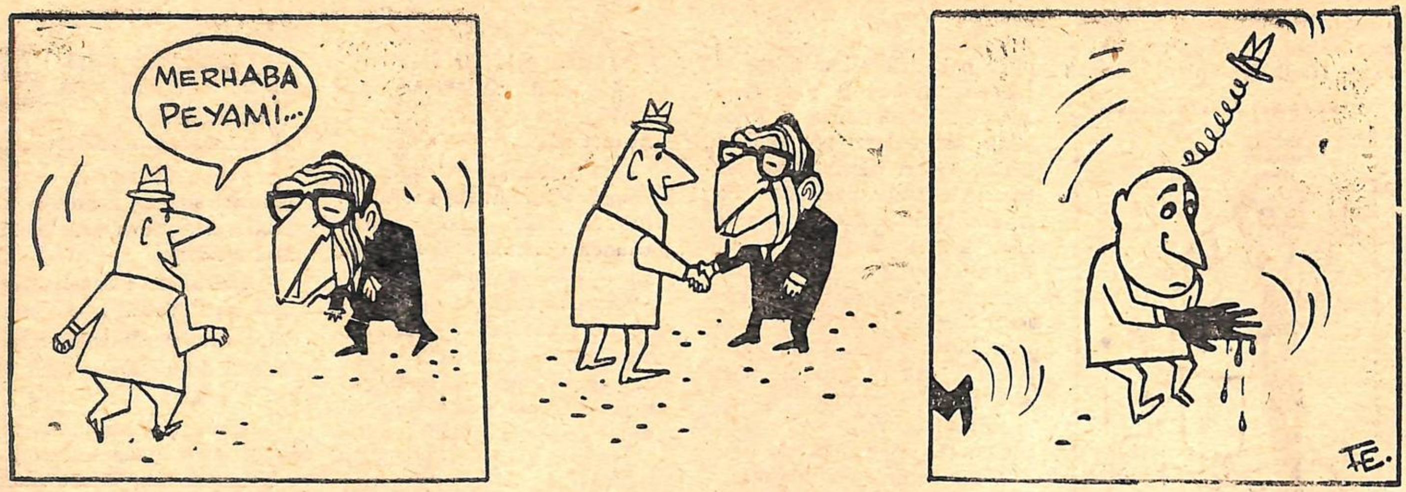

YAZISIZ

MEMLEKET HABERLERİ

HANGİSİ İYİ?...

Fatin Rüştü, sabık iktidaların son günlerinde, beraberce binbir dolap çevirdiği bir yakınına dert yanıyordu:

— Şu basını yola getirmeliyiz, bizler hakkında yalan, yanlış, şeyler yazıyorlar...

Mr. Yüzde On'un yakını gülümsedi:

— Daha iyi ya, azizim. Bir de doğru şeyler yazmaya kalkarlarsa ne yaparız?...

GECİKMİŞ...

Polis muhabiri, gazetenin istihbarat şefi tarafından verilen adrese gitmişti. Kapıda polis memuru yolunu kesince:

—Nasıl olur? dedi. Buraya cinayet için gönderildim.

Polis memuru başını salladı:

— Boşuna zahmet etmişsiniz. Çünkü cinayeti sizden önce bir başkası işlemiş...

BENZERLİK

Dünya tarihinde, hareket tarzı, düşük iktidara en çok benziyen insan kimdir?

Cevap — Kristof Kolomb.

Soru — Neden?

Cevap — Yolculuğu, hazineye çok pahalıya mal olmuştur, İspanya'dan ayrıldığı zaman nereye gittiğini bilmiyordu. Amerika'ya ulaşınca, geldiği yerin neresi olduğundan da habersizdi. Üstelik, dönünce nereden ve nasıl geldiğini söyliyemedi.

NERDEN NEREYE

MELİH CEVDET ANDAY

★ Adalet ne imiş?

«Bu vatan içinde herkes birbirine hakkını ve lâyık olduğunu verecek: bu adalettir.»

Düşüklerin baş savunucusu Havadis gazetesinde çıkan bir başyazıda «adalet» işte böyle tanımlanıyor. Düşünmemek, şaşmamak elde mi? 28 Nisanda, Bayezit'te olanları adaletsizlik saymayan bu gazete, demek üniversite öğrencisini kurşunlanmağa lâyık görüyordu!...

★ Millî Birlik ne imiş?

Gene o başyazıdan:

«Kimse kimseye düşman olmıyacak: İşte bu millî birliktir.»

Demek 28 Nisanda Bayezit'te kurşunlanan üniversiteli, kendisine kurşun sıkanı dost belleyecekti... 28 Nisan olaylarını körükliyenlerin kimler olduğu bilindiğine göre, Havadis gazetesi neden o gün «Millî Birlik» ten söz açmadı? Yoksa o gün bize millî birlik gerekli değil miydi?

Yok yok... o gün, millî birliği bozanlar, Havadis'e göre, polise karşı gelen üniversitelilerdi; bugün de Havadis'in karşısına dikilen üniversitelilerdir.

★ Millî Hakimiyet ne imiş?

Gene o başyazıdan:

«Bizi birbirimize düşman yapmak istiyenlerin yabancı kaynaklardan girdiği (anlaşılmıyor) kuvvetler, millî hayatımızda her an eriyip sönmiye mahkûmdur: İşte millî hakimiyetimizin mânası.»

Demek 28 Nisan'da üniversiteliyi, 27 Mayıs'ta orduyu ayaklandıran kuvvet, yabancı kuvvettir, öyle mi? ya üniversiteliyi düşman sayan polis? Ya özgür basını, yasalara uygun muhalefeti düşman sayan «Tahkikat Komisyonu?» ya onları destekliyenler? Bunları iteleyen hangi yabancı kuvvettir, asıl onu söyleseler...

★ Dahası var...

«Düşman, iktisat sahasında bir cemiyeti ikiye bölerek birini muhtekir, öbürünü grevci yapar...»

Demek 56 muhtekir kabzımalı mahkemeye verenler, demek işçiye grev hakkını tanımak istiyenler... düşman, ha!...

«Türküm ve düşmanım sana kalsam da tek kişi...»

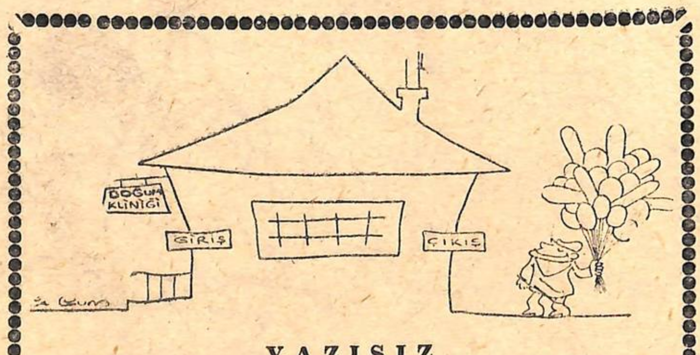

YAZISIZ

OYUN DÜRÜST DEĞİLMİŞ

Arizona'da, bir şehrin barında, dört kovboy hararetli bir pokere dalmışlardı.

Oynıyanlar belâlı, sürülen para çok yüksek ve hava gergindi.

Birden oyunculardan birisi kâğıtlarını masaya fırlatarak tabancasını çekti ve:

— Bu oyun dürüst bir oyun değil çocuklar, diye bağırdı. (Kaypak Sam), kendisine düzmüş olduğum kâğıtlarla oynamıyor...

Bugün boğulmaktan, kesmekten ve asmaktan bahsedeceğim.

İnsan sıcaktan boğulur, gırtlağına çıkan borçtan boğulur, denizde boğulur, öyle bir kumpasa girer ki, bir bardak suda boğulur ve günlerden bir gün puslayı şaşırırsa boynuna geçirilen bir kementle boğulur.

İbrahim Padişahın akıbeti. Sefahat, içki, çapkınlık âlemlerinde vur patlasın, çal oynasın keyif süren, Devlet gelirini keyfince harcayan, Devlet Hazinesini gözdelerine yedi ren İbrahimi, Devlet ileri gelenlerinin emriyle boğdular.

Devlete ihanet edeni boğarlar.

Gelelim kesmeye... Kavun karpuz kesilir, kurban kesilir, oh ne güzel şey diye havyar kesilir, lokum kesilir, insan bazan donakalır buz kesilir, süt kesilir, iskambil kâğıdı kesilir, odun kesilir, rüzgâr kesilir, kişi ne oldum delisi olursa kafası kesilir.

DİŞBUDAK

SELÂMİ İZZET SEDES

Vezir Kara Mustafa Paşanın akıbeti.

Dördüncü Muradın Veziri Kara Mustafa imarcıydı, İstanbul, Edirne ve Belgratta camiler, hamamlar, okullar yaptırmıştı, ama Devlet Hazinesini soyup soğana çevirdi, para mukabili kapitülâsyonları kabul etti, padişahın huzuruna çıkarmak için elçilerden para aldı. Konağında 1500 halayık, bir o kadar odalık, 700 haremağası, ahırlarında binlerce at, av köşklerinde binlerce köpek, atmaca, şahin vardı. Bütün bu insan ve hayvanlar Devlet Hazinesinden beslenirdi.

Günlerden bir gün kafasını kesip, bir gümüş tepsi içinde Dördüncü Murada gönderdiler.

Devleti yağma edenin kafasını keserler.

Şimdi sıra asmakta.. Bayrak asılır, çamaşır asılır, duvara resim asılır, perde asılır, münasebetsiz kişiler vardır insana asılır da asılır ve adam asılır.

Rumeli İlleri Müfettişi Hakkı Paşa, Silivri naibinin Devlet kanunlarına aykırı, keyfine buyruk, saçma sapan verdiği bir hükmü okuyunca şöyle demişti: «Mühr-i Müeyyidemi basar - Seni mahkeme kapısında asarım.»

Devlet kanunlarını çiğneyenleri asarlar...

Vaktiyle düzenbaz, madrabaz, hokkabaz bir Peygamber taslağı varmış. Keramet sahibi olduğunu söyler, buna da inananlar bulunurmuş.

Bu madrabazı idama mahkûm etmişler. Ona inanan toy kimseler uçacağını aşılamayacağını yaymaya başladılar. İdam sabahı Hoca Nasreddin peygamber taslağının yanına girmiş:

— Haydi yürü demiş, vakit saat geldi.

Taslak omuz silkmiş:

— Beni asacak insan henüz doğmadı... Ben Peygamberim... Keramet sahibiyim... Meselâ havalanırım, yükselir, yükselir, gökyüzünün birinci katını aşarım... Uçarım, uçarım, gökyüzünün ikinci, üçüncü katlarına ulaşırım... Yükselir, yükselir, yükselir, dördüncü kata varırım...

Hoca sözünü kesmiş:

— O sırada yüzünü tatlı sert bir şey okşar mı?

Kerametini perçinlemek için düzenbaz:

— Evet, okşar... demiş.

Hoca gülümsemiş:

— İşte o benim eşeğin kuyruğudur!...

«Şu duvarların ağzı dili olsa da anlatsa» deriz. Bu temennide hâdiselerin gizlisini saklısını öğrenmenin, iç yüzünü bilmenin câzibesi vardır. Biz de düşündük taşındık, duvarlardan daha çok, daha meraklı açıklamalar yapabilecek bir yer bulduk. İnsanın duvarlardan bile sakladığı vardır. Ne olsa hergün yüzyüze gelir. Ama ÇÖP TENEKESİ'nden öyle mi ya?.. İnsan atmak, kopmak, unutmak, bir daha aslâ görmemek istediği herşeyi ÇÖP TENEKELERİ'nin mahremiyetine bırakır. ÇÖP TENEKELERİ günlük hayatın medenî tenkil (!) vâsıtalarıdır. İşte TEF'in yazar ve çizerlerinin uzun çalışmalarından sonra, konuşturdukları:

"DÜŞMÜŞ BİR ADAMIN ÇÖP TENEKESİ"

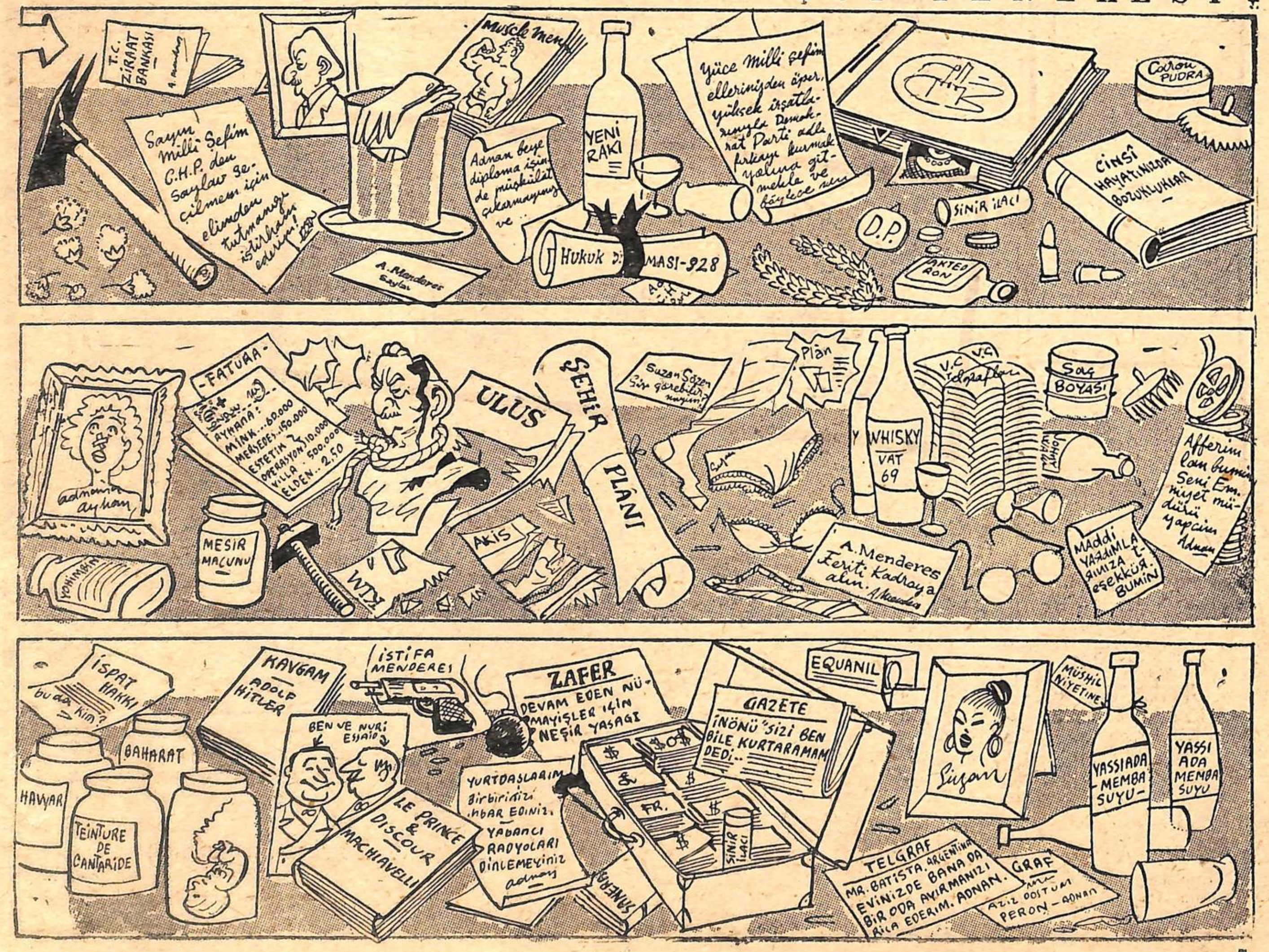

T O N G U Ç

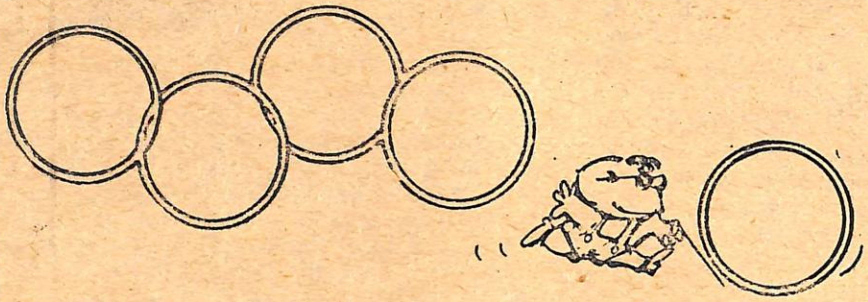

BEN BENİM, 1932 yılında bir kolayını bularak İstanbulda doğdum, o gündenberi hiç boş durmadım desem yeridir. Sanki pek büyük bir hünermiş gibi 1933 te yürümeğe 1933,5 u çeyrek geçe konuşmağa başladım. Konuşmağa başladım dedimse geveze bir kimse olduğumu da sanmayın hani, Ömrüm boyunca konuştuklarım birkaç bin kelimeyi geçmez. D. P. nin baskı devrini başımı derde sokmadan atlatabilmemi de bu az konuşup, anlaşılması güç karikatürler çizme prensipine borçluyum.

İlk karikatürlerimi Hatçe hanım teyzenin duvarlarında, okuldan yürüttüğüm renkli tebeşirlerle çiziyordum. Fakat bu binanın ilerde istimlâk edileceğini sezip, kendime Babıâlide duvarlar aramağa başladım. Ve karikatürlerimi dergilere vererek para denen madde ile yakın uzak bütün ilgimi kesip karikatürist oldum. Önce karikatürlerimi çizdiğim duvarları istimlâk eden o günün hükûmeti, daha sonra dergileri de birer birer istimlâke kalkışınca, selâmeti İtalya'da çıkan İl Travaso dergisine çizmekte buldum.

Suyu güneşi, havayı ve parasız yaşamayı severim.

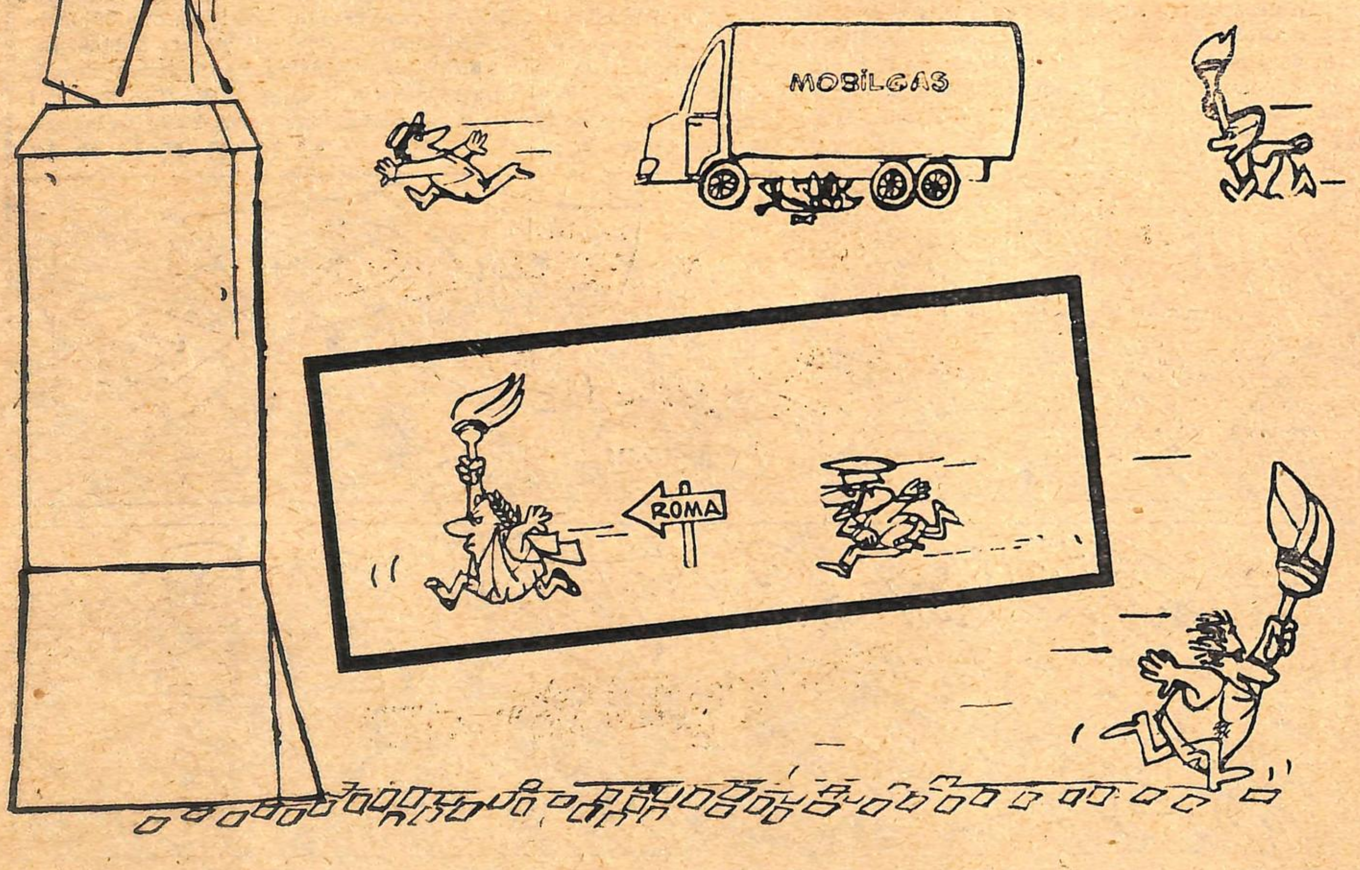

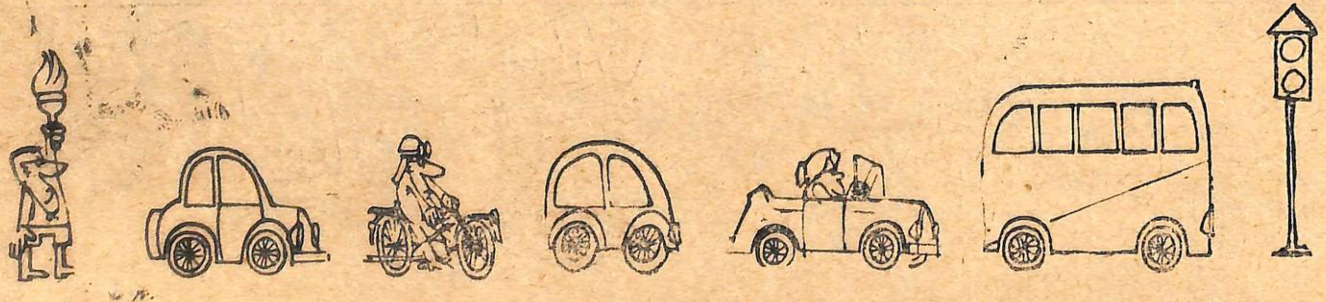

★ EVDEKİ HESAP ★

İstanbul'da nefis bir tatil geçirip New - York'taki kambiyo müdürlüğüne gelen câzip bir sarışın vezneye bir avuç para bıraktı.

Memur karşılığında kendisine 43 sent verdi,

— Bütün alacağım bu mu yani? diye sarışın telâşa düştü.

— Korkarım ki öyle, bayan, resmî borsadan bu kadar ediyor.

Güzel kız:

— Hay Allah kahretsin! dedi, üstelik enayi gibi adama bir de kahvaltı vermiştim!

★ AÇIKLAMA ★

İki Holivudlu velet birbirlerini kızdırıyorlardı. Biri:

— Benim babam senin babanı döver, deyince, öbürü:

— Ne? dedi, bilmiyor musun? benim babam senin de babandır.

★ SPOR ★

Amerika'da kadınlara ait kulüblerin birinde İspanyol, kendi memleketi hakkında bilgi veriyordu:

— Bizim meşhur sporumuz boğa güreşidir.

Bu gibi kanlı sahnelerden hoşlanmayan bir kadın:

— Aman ne kötü! diye söylendi.

İspanyol gülümsiyerek:

— Yoo... dedi, bu bizim ikinci en meşhur sporumuzdur.

★ ESASA GEL... ★

Gecenin geç saatinde yalpalıyarak, devriye polis memuruna yaklaşan şahıs sordu:

— Af... hık... affedersiniz, burası neresidir?

— (Cumhuriyet) Caddesi.

Sarhoş, elinin bir hareketi ile onu susturdu ve:

— Teferruatı bırakın canım, dedi. Hangi şehirde olduğumu söyleyin yeter.

★ TERS İŞ ★

Bir berber, bir deli ve çıplak başlı bir adam, birlikte kır gezintisine çıkmışlar. Dolaşmaktan yorulunca, bir ağaç gölgesine sığınmışlar. Deli ve çıplak kafalı adam derin bir uykuya dalmış. Berber de, şaka olsun diye delinin başını ustura ile kazımış. Sonra dürterek deliyi uyandırmış.

Uyuyan deli, başını kaşımak için davranınca, berbere bağırmış:

— Ne sersem adamsın yahu, ben diye o çıplak kafalı adamı uyandırdın...

★ NEDEN GÜLÜYORMUŞ? ★

Uçaktaki tek yolcu, uçak yükselince, pilotun attığı kahkahalara şaşıp sordu:

— Neden kendi kendinize gülüyorsunuz? Ortada gülecek ne var?

Gülmekten gözleri yaşaran pilot cevap verdi:

— Tımarhanedekiler, kaçtığımı anlayınca ne yapacaklar diye düşündükçe, kendimi tutamıyorum...

★ MÜDÜR BEY'İN AYLIK BÜTÇESİ ★

Temmuz	1 —	Bir bayan sekreter için gazete ilânı :	60 T. L.
»	2 —	Yeni sekretere menekşe :	12 T. L.
»	8 —	Sekreterin haftalığı :	80 T. L.
»	9 —	Sekreterime orkide :	25 T. L.
»	11 —	Karıma şeker :	3 T. L.
»	13 —	Sekreterime öğle yemeği :	55 T. L.
»	15 —	Sekreterim Neclânın haftalığı :	100 T. L.
»	18 —	Karımla bana sinema bileti :	2 T. L.
»	19 —	Neclâ ve benim için tiyatro bileti :	16 T. L.
»	22 —	Karıma gazoz :	30 Krş.
»	23 —	Neclânın haftalığı :	200 T. L.
»	24 —	Şampanya ve akşam yemeği Neco ile :	415 T. L.
»	25 —	Sosisli sandöviç karıma :	70 Krş.
»	26 —	Neco için doktor :	750 T. L.
»	27 —	Vizon manto karıma :	60.000 T. L.
»	28 —	Bir erkek sekreter için gazete ilânı :	60 T. L.
		Yekûn :	61.789 T. L.

BURHAN ASAF BELGE
Öncü
PEYAMİ
MESLEK AHLAKI
Artçı
YASSI ADA
İçtima
SANERA
-Yat!
SADRAZAM
-Kalk!
Mola
HAZİNEYE YARDIM
Kamuflaj (Gizlenme)
EVLİYACIK
Yanaşık Düzen

ASKERLİK

DERSLERİ

ALİ ULVİ ★ SUAT YALAZ

ETHEM YETKİNER'İN

Hatıra Defteri

İstanbul'un düşük ve tombul Valisi Ethem Yetkiner, 27 Mayıs sabahında yakalanıp Davutpaşa kışlasına sevkedildikten sonra, evinde yapılan aramada bir hatıra defteri ele geçmişti. Biz bu defterin bazı sahifelerini okuyucularımıza veriyoruz.

Adnan Veli, fırsat buldukça diğer düşüklerin de hatıra defterlerini ele geçirmiye çalışacak ve o defterlerin de enteresan sahifelerini sizlere bildirecektir.

★ADNAN VELİ★

14. Nisan. 1960

Havanın bulutlu olduğu günlerde ruhumu bir sıkıntı kaplıyor. Bugün Müzeyyen'le Yıldız parkında gezintiye çıktık. O çok sevinçli ve neşeliydi. Çiçeklerin arasında bir kelebek gibi sıçrayıp oynuyordu. Ben onun kadar koşamıyordum. Her sabah erkenden tam yarım saat jimnastik yaptığım halde bir türlü formumu bulamıyorum. Bundan dolayı da son derece üzülüyorum. Halbuki, nişanlımın arkasından erkek bir ceylân gibi koşmayı, onu yakalamayı, çimenlerin üzerinde onunla beraber yuvarlanmayı o kadar arzu ediyorum ki.. Ama yapamıyorum. Sekiz on adım koşunca soluk soluğa kalıyorum. Kar - nımda gırlamalar başlıyor. Âşık bir adamın, sevgilisinin yanında karnının gur gur etmesi hiç de hoş bir şey değil... Bir da-ha Konya Lezzet Lokantasının baklavasını katiyen yemiyeceğim. Bedavadır, parası Vilâyetten çıkıyor diye, boyuna atıştırıyorum ama, vücuduma zararlı oluyor. Ruhumda esen şu fırtınaları, defterimin sahifelerine, olduğu gibi nakledebilsem, kendimi dünyanın en bahtiyar insanı sayacağım. Bu gece gene geç yatıyorum. Müshil, aşkın ıstırabını dindirir dediler. Halbuki bana hiç tesir etmiyor.

17. Nisan. 1960

Bugün beyefendinin emriyle, Vatan Cephesi Sulukule ocağı başkan yardımcısı Zurnacı Osman'ın kayın valdesinin üç tonluk kok kömürü istihkakını evine kadar kamyonla teslim ettiğim için çok bahtiyarım. Beyefendiye bunu haber verdiğim va kit, ne kadar memnun kaldığını, sesindeki heyecandan anlamıştım. Halbuki heyecanlanması için sebep yoktu. Memlekete hizmet, başta gelen vazifemizdir.

28. Nisan. 1960

Üniversite bahçesinde Rektörü sürükliyen, medarı iftiharımız Zeki Şahin'in 2000 lira nakdî mükâfatla taltif edilmesi hususundaki müracaatıma Sayın vekilim Gedik müspet cevap verdi. Kendisine ayrıca altın saplı bir cop hediye etmeyi de mesleğin vekarı bakımından uygun görüyorum. Müzeyyen bu gün pedikür yaptırırken, pedikürcü kız şeytan tırnağını derince kesmiş. Ruhum, sabahtanberi ağlayıp durdu. Pedikürcü hakkında millî bütünlüğü sar sıcı faaliyette bulunmaktan amme dâvası açması için savcıya talimat verdim. Ama benim sözümü biraz kanunsuz buldu.. Hayır hayır.. Bu adliyeciler arasında ciddî bir ayıklama yapmadıkça, adalete karşı vatandaş vicdanındaki tereddüdü gideremiyeceğiz.

Örfî İdarenin ilân edilmesi iyi oldu. Böylelikle erkenden eve giriyorum. Müzeyyen'in plâklarını doya doya çalıyorum. «Doktor civanım» ı öyle de tatlı söylüyor ki çapkın..

31. Nisan, pardon 1. Mayıs. 1960

Tepebaşındaki Cumhuriyet gazinosuna da, Kazablanka'ya da son günlerde müthiş içerliyorum. Vatan Cepheli çocuklara tenzilât yapmadıktan maada, bir de «rezalet çıkarıyor - lar» diye şikâyetçi olmıya kalkmışlar. Onlara bir sefer şöyle tatlı sert tarafından bir görünmek istiyorum ama, Cumhuriyet'te çalışan Betül benim belimi büküyor. Kız bana geçen akşam, «Ethem, böyle bir şey yaparsan, vallahi bir daha suratına bakmam» diyerek tehdit geçti. Piç kurusu, koskoca valiyi oyuncak edip çıkardı. Ah, ne yaparsın ki, bende çoşkun arzu - lar, onda da o göğüsler varken, bu işler böyle gidecek.

5. Mayıs. 1960

Öfff, bu gün gene çok yoruldum.. Akşama kadar 2760 tane tabanca ruhsatı imzalamak kolay mı?.. İşler, günden güne kızışıyor. Ratip Tahir, gene gemi azıya aldı. Beyfendi için bir tâbir kullanmış ki buraya yazmama imkân yok. Çünkü bu defter günün birinde ele geçecek olsa, yazdığım kelimeden dolayı beni bile mahkemeye verirler. Zaten ben de beyfendinin öyle olduğuna ihtimal vermiyorum.

Vatan Cephesinden üç kabzımalı da bu gün hâle yerleştir - dim. Faruk Oktay hiç görün - medi. Madam Sara ile bir takım işler çevirip bize kazık atıyor galiba.. Halbuki konuşmamız, bütün geliri beşe taksim etmekti. Ama mübarek, sırf bize değil, kendine bile dalâvere yapıyor.

7. Mayıs. 1960

Bu gün Ferid'in garsoniyerinde, dekolte bir film seyretmek için toplanmıştık. Ama projeksiyon makinesi arıza yaptığı için yarısını seyredebildik. Bu yüzden bademciklerim şişti biraz. Film tamamlansaydı, rahat edecektim.

15. Mayıs. 1960

Birinci Şube Müdürü Muzaffer Yılmaz'ın, üçüncü zırhlı Tugay'ın askeri hâkimleri için yazdığı jurnal raporunu Bahadır Dülger beye verdim. O da durumu Başvekil'e arzetti. Başvekil, bu hakimlerin hepsini, çil yavru su gibi dağıtacağını söylemiş. Müzeyyen'e bu gün bir çiçek daha yolladım. Çiçekçi de faturayı Vilâyete yollamış. Bir ayda 1300 lira çiçek parası.. Bu a - damlarda hiç insaf kalmamış vallahi.. Filvaki, para benim cebimden çıkmıyor ama, gene de çok..

Madam Sara nihayet parayı getirmiş.. Faruk Oktay bana 11700 lira yolladı. Bakalum be - nim payıma düşen bu mu? Bir insanın, teşriki mesai ettiği arkadaşlarına güvenememesi ka - dar acı bir şey olamaz.

26. Mayıs. 1960

Günlerdenberi tarifsiz bir sıkıntı içinde yaşıyor, fakat bu - nun sebebini bilmiyordum. Müzeyyen'in bana karşı hırçın davranması çok üzüyor beni.. Dün gece gene sitem etti. Niye çok horluyor muşum?... Allahın emriyle horluyorum. Başka ne yapabilirim?..

Beyefendinin Eskişehir'deki nutkunu şu anda telefonla bildirdiler. Ne yalan söyliyeyim, kaç gündür sebebini bilmedi - ğim bir kuşku içindeydim. Nutku tam olarak okuyunca yüreğim rahat etti. Artık önümüzde parlak ufuklar görüyorum. Ve huzur içinde başımı yastığa bırakıyorum.

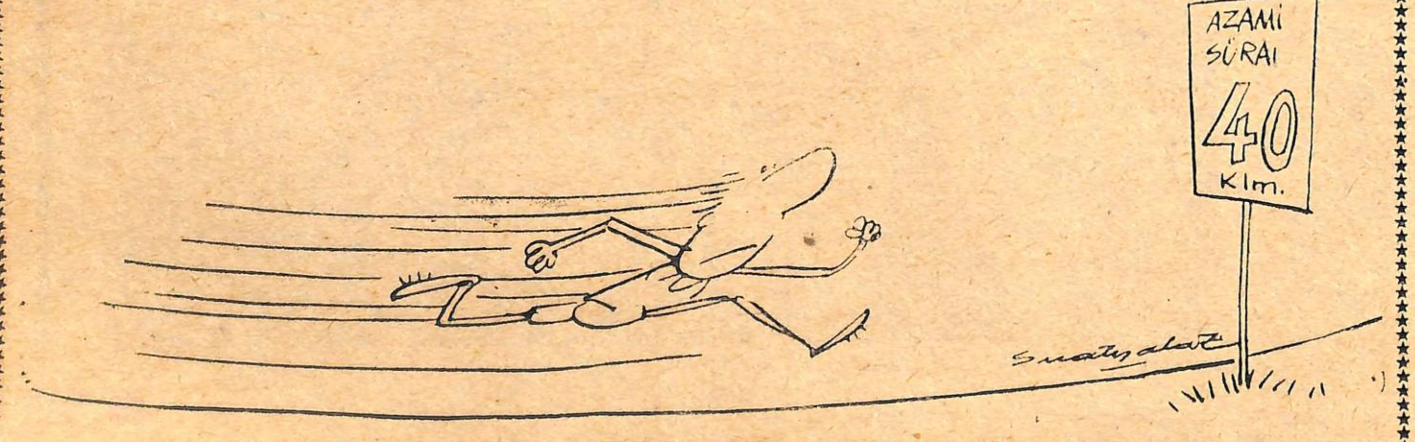

YAZISIZ

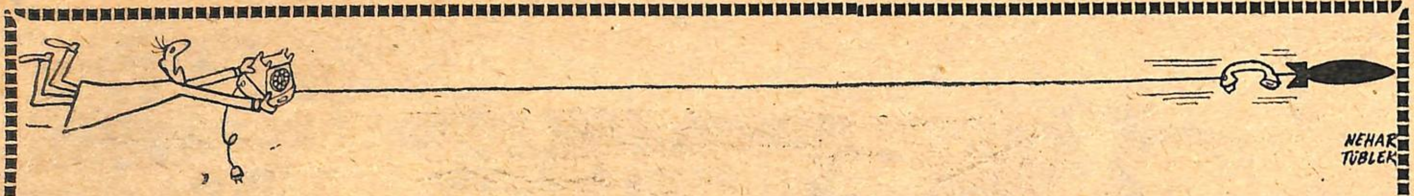

TORPİLLİ TELEFONLAR KALKIYOR. — GAZETELER —

tos
Vedat Saygel

★ Zehirleyici Madde

Bir vatandaş yediği domatesden zehirlenerek ölmüş!

Haberi veren gazete, bir çok ihtimâl sıralıyor. Ve unutmadan ilâve ediyor: Uzun lâfın kısası sebep, dikkatsizlikten doğma bir kaza imiş!

Hani dikkatsizlikten doğma bir kaza olduğuna inansak, biz de üzerinde hiç durmaz:

— Gözünü açsaydı, der geçerdik.

Fakat bunun «kaza» ile en küçük bir yakınlığı yok birader. Hangi vatandaş günlük kazancının üçte birini domatese verir de, kaza ile yer?

Bu parayı gözden çıkaran kimse elleri titremeden sebze alıye sayabilirse, yemeğe zaten ağzı varmaz! Ancak bir süs eşyası gibi odasının görünür bir yerini güzelleştirir. Ama hem bu kadar para sayar, hem de bu maddî sarsıntıdan sonra kalkar da:

— N'olursa olsun! diye oturup üstelik yerse lâmı cimi yok zehirlenip ölür! Eh, kendi gönül rızası ile meydana gelen ölümlere de, «kaza» değil, «intihar» derler. Domates bu... Ağustos ayına girdik, hâlâ kilosu 150 kuruş! Vakitli vakitsiz yemeğe gelir mi?

Doğrusunu isterseniz bu habere değil, haberi veren gazeteye şaştık. Birader oturup sebep araştıracağına: «Falan yerde çalışan bir vatandaş, henüz bilinmiyen bir sebepten dolayı teessüre kapılarak mahallesindeki sebzeciden ele geçirdiği bir kilo domatesi yemek suretile, mânen ve maddeten intihar etmiştir!» diye yazsan da, hem ilgililer tedbir alsa, hem de yargılanan kabzımallar artık kurtulma çareleri aramaktan vaçgeçseler olmaz mı sanki?

★

★ Bayağı Kalkınmışık!

Düşüklerin malları tesbit edildikçe, hani ağzımız açık kalıyor desem yeridir. Mâşallah her birinin yalnız bir şehirde en az on evi, yedi arsası, dokuz dükkânı, daha bir yığında vesaire vesairesi varmış. Eskiler: «Zengin, fakirin hâlinden anlamaz» demişler. Modası geçmeyen bu güzel sözü, sanki bizim bu günümüzü düşünerek söylemişler.

Bay düşükler ikbâl devirlerinin en şaşaalı günlerinde radyolarda üç öğün:

— Görülmemiş bir hızla kalkınıyoruz, diye yırtınırcasına bağırırken, biz garipler de:

— Oh oh kalkınıyormuşuk... Bundan sonra günde bir öğün olsun karnımızı doyurabiliriz belki... Şu kalkınma denen şey ne güzelmiş yarabbi! diye boşuna umutlanırmışık. Biz böyle düşünürdük ya, meğer herifler kendi kalkınmalarını anlatır dururlarmış!

İşin en hoş tarafı, ithâl kotalarını bile kendi kalkınmalarına göre hazırlamalarıydı. Biz, vatandaş saflığı ile:

— İlâç yok! dedikçe, onlar övünç dolu bir sesle gürlerdi:

— Herşey sırayla... Sabredin bakalım. Önce kalkınmamız için gereken lüks arabaları getirtelim, ilâcınızı da düşünürüz elbet!

Biz tepinirdik:

— Yiyeceğimiz yakacağımız yok!

Onlar kızardı:

— Susun yahu, susun be! Hele önce Avrupadan köpek maması ile bir miktar Naylon don, gömlek getirtelim, siz bunlarla idare ederken, yiyeceklerle yakacağınızı da bir plâna sokarız elbet!

Hani ne derler, zenginin çocuğuna sormuşlar:

— Ekmek ne için lâzımdır?

Tokluktan geyire geyire cevap vermiş:

— Üzerine tereyağı sürmek için...

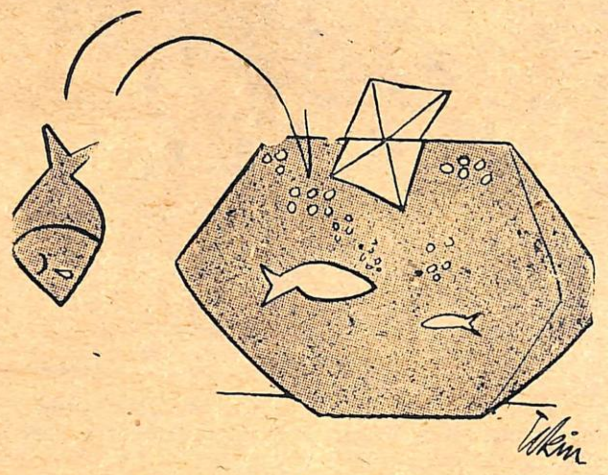

İNTİHAR...

— SENELERDİR KALBİNDEKİ KADINI ARIYOR...

— OOO... AYIN İKİSİ OLMUŞ...

YUFKAYÜREK

Yazan :
D. Runyon

Ben, bir zamanlar (Sırtlan Roop) un yanında çalışıyordum. Roop'a (Sırtlan) demelerinin sebebi vardı. Kendisinin asıl mesleği tabutçuluktu. Fakat canlı insanlara tabut satamıyacağı için, her fırsatta tabancasına davranır, tabutlarının sürümünü arttırmak maksadiyle canlıların sayısını azaltırdı. (Gümüş Kertenkele) salonunda içerken bana sık sık dert yanar:

— Herkesin eceliyle ölmesini beklersem, mağazayı kapatmam gerekir, Bill, derdi. Benim işimde, oturup da müşterinin yolu gözlenmez. Müşterilerini kendin hazırlamalısın...

Bir gün gene (Gümüş Kertenkele) salonunda oturmuştuk. Roop, ben ve Şerif Gould, pokerde dördüncü olarak birisinin düşmesini bekliyorduk. Oradan burdan konuşurken, Şerif:

— Batı hapı yuttu baylar, dedi. Aramızda öyle kimseler yaşıyor ki, Doğu'dan gelen turistlere bizi rezil ediyorlar.

«Bizi rezil eden» kimseleri bilmiyordum ama, fena halde tepem attı. Tabancama davranarak:

— Bunlar kim? diye sordum. Nerdeler? Gösterin bakayım, hele...

Şerif Gould, tütün rengi bıyıklarını kemiriyordu:

— Bir kişi, üç kişi, beş kişi değil ki... Turistler dünyanın parasını harcayıp buraya geliyor - lar. Kasabamızın adı sözde (Mezartepe...) Halbuki, seyahat acentalarının afişlerinde, broşürlerinde yazılı şeylerin tekine rastlıyamıyorlar burada. Azılı kızılderili cengâverler şimdi ya kocakarı ilâçları satıyorlar, ya da sirklerde, seyyar tiyatro kumpanyalarında çalışıyorlar.

Roop, söze karıştı:

— Beyazların bir kısmı onlardan da beter. Barlarda çalışan kızlar, mektepli kızlar gibi hatıra defteri tutuyorlar. Her hafta günah çıkarmadan yapamıyorlar. Kızılderililer gene kasabaya geliyorlar ama, sadece gazete, moda mecmuaları, ciklet ve iç çamaşırı almak için...

Şerif içini çekti:

— Bütün kabahat, (yufka yürek Co) gibi adamlarda... Koca herifler vakitlerini çiçek yetiştirmekle geçiriyorlar. Belinde bir çift tabanca taşıyan bir adama yakışmıyor doğrusu. Ahlâk da bozuldu. Geçenlerde kapı gibi bir herif bana gelip, komşusunu şikâyet etmez mi? «Ayıp, ayıp» dedim. «Kendi işini kendin halledeceğin yerde müzevirlik yapıyorsun. Atalarının kemikleri mezarlarında sızlıyordur her halde?»

Doğrusu merak etmiştim.

— Bu (Yufkayürek Co) da kimin nesi- diye sordum.

Cevabı Rop verdi:

— Meşhur tren soyguncusu (Yedibelâ Vax) ın oğludur. Kasabanın gazetesinde ilân memuru olarak çalışıyor. Babasının şöhretini de, namını da yerin dibine batırdı. Hah, işte geldi. Ne derler hani, iti an sopayı hazırla... Dönüp baktım. Kapıdan giren; zayıf yapılı, dar omuzlu, hafifçe kambur, kırpık bıyıklı bir adamdı. Kadife yeleği, kalın çerçeveli gözlüğü ve enli siyah kordelâdan boyunbağı vardı. Ceketinin yaka deliğine pembe bir gül takmıştı.

Şerif, onu masamıza davet etti. Hepimizi tanıştırdı.

Takdim faslı sona erince:

— Ben de seni arıyordum Şerif, dedi. Demin geçerken gördüm. Çocuklar, okulun bahçesinde kızılderililer ve Bufallo Bill oyunu oynuyorlardı. Doğrusu hiç de hoş bir şey değil. Boş saatlerinde daha faydalı ve ahlâki şeylerle oyalanabilirler...

Roop suratını buruşturdu.

— Ne yapsınlar yani? Kelebek mi avlasınlar?

(Yufkayürek Co):

— Aman, dedi. Bunu da nereden çıkardınız. Böyle bir şey yapmaları, (kızılderililer'le savaş) oyunu oynamaktan da fena. Fakat çiçekleri inceler, şarkılar söyler, birbirlerine masal anlatabilirler...

Ben de kızmaya başlamıştım..

— Bunlar neye yarar sanki? Savaş oyunları çok faydalıdır. Hatta, çocukların kendi aralarında dövüşmelerinden, zararsız bir şekilde birbirlerinin kafalarını yarıp, kollarını, bacaklarını kırmalarından memnun olmalıyız.

(Yufkayürek Co) neredeyse ağlıyacaktı:

— Aman Allahım, dedi... Neler duyuyorum? Galiba şaka ediyorsunuz baylar?

Roop:

— Şaka ettiğimiz falan yok, diye cevap verdi. (Mezartepe) kasabasının en büyük geliri turistlerdendir. Gelip de hareketsiz, sakin, manastır avlusu gibi bir yer görürlerse neye yarar? Yatılı bir kız okulu bile buradan daha canlıdır. Son üç aydır, koca kasabada benden başka adam vuran yok. Kızılderililer ayaklarına basıyorlar da, beyaz - lar «gık» bile demiyorlar. Bir de özür diliyorlar.

(Yufkayürek Co) nun yüzü kızarmıştı.

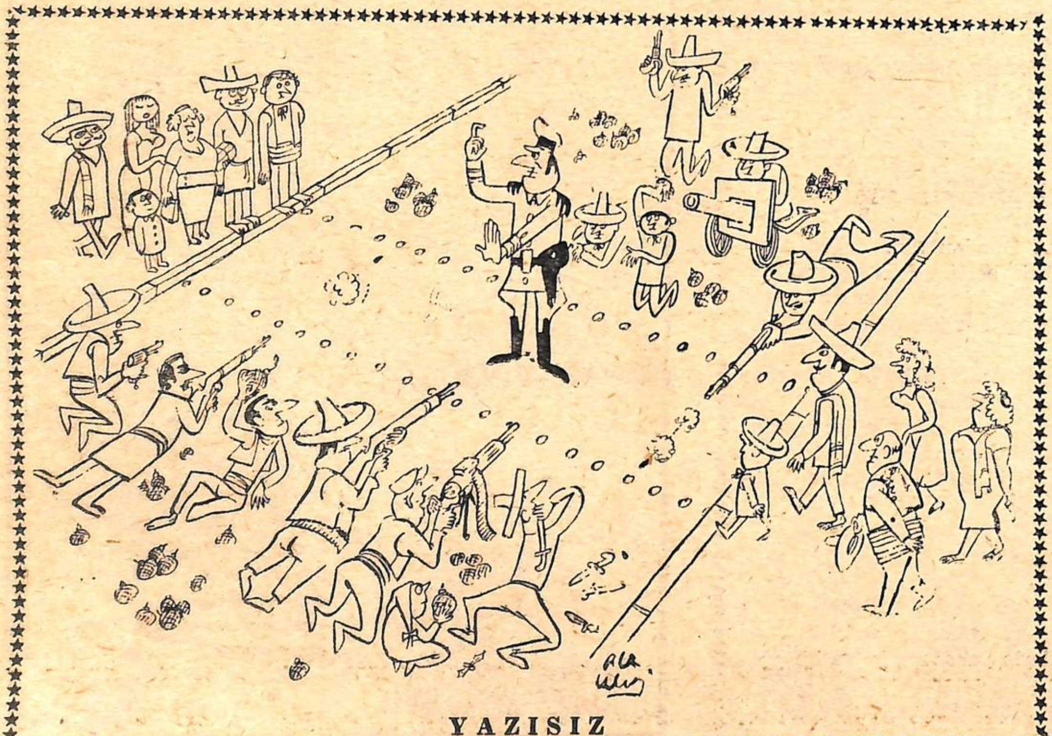

YAZISIZ

— Bayım, dedi. Artık medenî bir devirde yaşıyoruz. Sizin gibi düşünenlerin zamanı geçti. Havagazı, telefon, düdüklü tencere, naylon kilot, çamaşır makinesi, elektrikli traş makinesi...

Daha sayacaktı ama, Roop onun sözünü kesti:

— Yeter be... Seyyar satıcılar gibi ne sıralayıp duruyorsun? Naylon kilot, düdüklü tencere ile adam öldürmek arasında ne münasebet var? Zaten senin gibi adamlar yüzünden batının şanı, şerefi kalmadı. Fakat bizim ruhumuz değişmez, batının mücadeleci ruhu...

(Yufkayürek Co) ağlamaya başladı. Evet, kocaman adam zırıl zırıl ağlıyordu. Hem de burnunu çekiştirerekten...

Bir elinin tersiyle gözlerini silerken, öteki elinde ansızın beliren tabancayı iki kere ateşledi.

Yere yığılıp kalan Roop'a hiç bakmadı bile. Bizlere döndü, hıçkırıklar arasında:

— Böyle konuşmasına müsaade edemezdim, dedi. İnsanların birbirlerini öldürmeleri manasız şey... Zor ve silâh çağı geride kaldı. Medenî kimseler sözle anlaşırlar...

Sonra kalkıp gitti. Onu Roop'un cenaze töreninde de gördüm. Son derece kederliydi. Mezar başında gayet dokunaklı bir konuşma yaptı.

Orada söylediklerini hatırlamıyorum ama, aynı günün akşamı, (Şişman Roger) in barında, Roop gibi düşündüğünü söyliyen birisini daha vurmuş...

— Silâh ve öldürmek sözüne tahammülüm yok, diyormuş. Bu rayı sâkin bir kasaba yapmalıyız...

Kasabanın sâkin olup olmıyacağını bilmem. Fakat (Yufkayürek Co) yakında tabutculuğa başlarsa hiç şaşmam doğrusu. Zıra burada Roop gibi düşünenler o kadar çok ki...

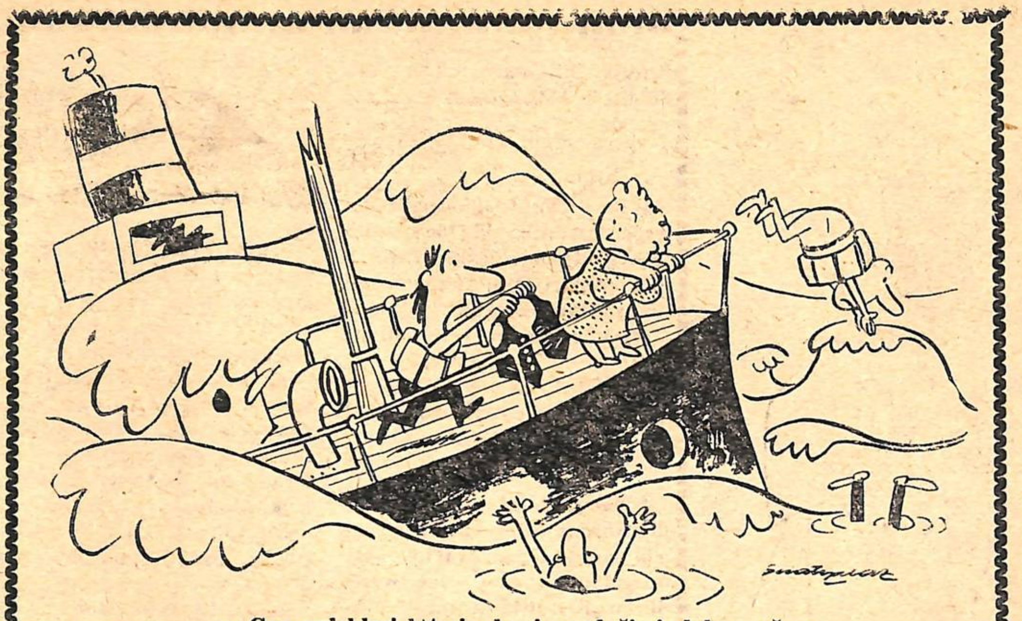

— Can yelekleri bitmiş, benim yeleğimi al, karıcığım...

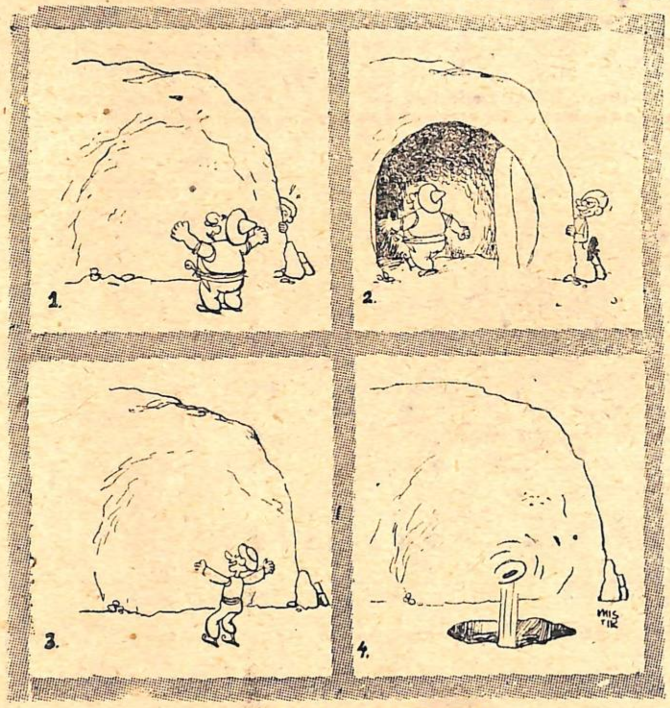

— AÇIL SUSAM, AÇIL!..

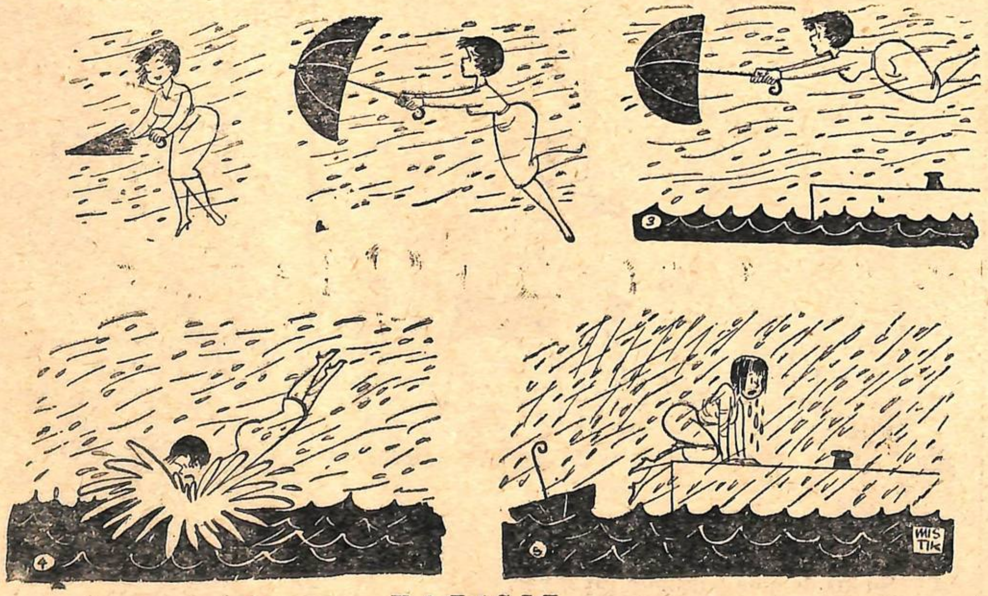

bunu? DUYDUNUZ MU

DÜNYANIN EN YÜKSEK DİREĞİ

Vodresa'da Mösyö Milo adında biri şehrin meydanına önce 10 metre bir direk dikmiş sonra buna tırmanarak bir 10 metrelik daha ilâve etmiş, sonra bu işe devam etmiştir. Mösyö Milo direkleri birbirine ekleye ekleye tam 8460 metreye kadar tırmanmıştır. Fakat Mösyö Milo oradan aşağı inememiştir Her halde hâlâ oradadır.

(Nevs Dü Mond'dan)

MANDRAKE'Yİ DAVA EDEN ADAM

Honkong'taki bir hokkabazlık gösterisinde meşhur sihırbaz Mandrake Mister Adam Simit'in şapkasını kaybetmiş, fakat bir türlü bulamamıştır. Bunun üzerine Adam Simit Mandrake'yi şapkasını bulması için mahkemeye vermiştir. Hâkim Mandrakeye şapkayı bulmadığı takdirde hapse atacağını söyleyince Mandrake Adam Simit'e kendi şapkasını vermiştir.

(Le Chepeau Gazetesı'nden)

EN UZUN KONFERANS

San Antonyo'da yapılan en uzun konuşan adam müsabakasına tam 800 kişi iştirâk etmiş neticede 787 si şişmiş sona üç kişi kalmıştır. Bu üç kişiden ikisi de altı hafta sonra müsabakayı terkedince Lopez adındaki herif tam 6 ay 8 saat konuşarak kupayı almıştır.

Bunu nasıl başardığını soran gazetecilere Antonyo, hiç cevap vermeden yürüyüp gitmiştir.

(Sans paroles dergisi'nden)

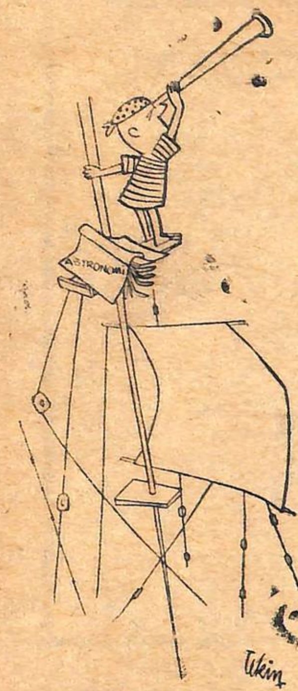

YAZISIZ

NEMRUT AMCA

KADIKÖY'DEN : İsmini bildirmiyen bir okuyucumuz, «Sen NEMRUT AMCA falan değil, soğuk herifin birisin. Bir şey söyle de, sıkıysa beni güldür bakalım» diyor.

★ **Bu sütunu doldurmam için verilen paranın, bir de senin paşa gönlünü eğleyip güldür - mek mecburiyetini yükliyeceğini bilmiyordum. Boş bir vaktinde (Tef) e uğrarsan, ben seni ne yapar ne eder güldürürüm.**

ANKARA'DAN : E. Tokmakçıoğlu isimli okuyucumuz şöyle soruyor: «Türkiye'nin en kuv - vetli karikatüristi sizce kimdir?»

★ **Hangi alanda sorduğunuzu bilmiyorum. Bilek kuveti ise, cevabı ancak Oğuz Aral'ın boks antremanları sona erince verebilirim. Kendisi, şu ara boks dersleri alıyor da...**

KADIRGADAN : İhsan Kocanaz merak etmiş: «Alaturka helâ ile alafranga helâ arasında ne fark vardır?

★ **Bunu bilmiyecek ne var? Birisi alaturkadır, öteki alafranga...**

DAVUTPAŞA'DAN : Mektup yazıp, 5 inci sayının bu sütunlarında cevap verdiğimiz «genç, güzel ve zengin» kızla ilgilenen bir okuyucuya cevaptır:

★ **Geç kaldınız. Yalnızlıktan şikâyet eden bu genç kızı, davetimizden sonra (Tef) idarehanesinden çıkaramıyoruz. Hele biraz daha bekleyin bakalım, belki bir başkası zuhur eder.**

NİŞANTAŞ'DAN : Bir okuyucu, A. Oktay: «Şimdiye kadar değişik tarihlerde, değişik kimselerden seyrettik. Gene de kesin bir karara varamadık. Hamlet erkek midir, kadın mı?» diye soruyor...

★ **Doğrusu hayret. Hadi Nur Sabuncu'dan seyrettiğimiz za - man Hamlet'in cinsiyetini ta - yin edemediniz diyelim. Peki ama, Engin Cezzar (Hamlet) rolünü oynadığında da, (Hamlet) in cinsiyeti hakkında bir fikir edinemediniz mi be kardeşim?**

KÜTAHYA'DAN : Ömer Tüzecan isimli okuyucu merak etmiş: «yazı yazmaktan başka bir işiniz var mı? yoksa sadece kaleminizle mi geçinirsiniz?...»

★ **Yazı yazmaktan başka işim yok ama, yazı yazarak değil borçla geçinirim...**

KURTULUŞ'TAN : S. Tansuğ soruyor: «Her yıl bir yığın güzellik yarışması yapılıyor. Bunun sebebini çok merak ediyorum. Acaba siz biliyor musunuz?»

★ **Bunun sebebi ve manası değil, faydası vardır. Çok merak ediyorsanız, bu yarışmaları tertipliyenleri görün, size anla - tırlar.**

seçme saçmalar

★ Vakit yakıttır.

Petrol Şirketi

★ Kendinizde bir ağırlık hissediyor musunuz?

Basküll

★ Benim için meçhul yoktur.

X—9

★ Ne kadar baksam doyamam.

Lokanta vitrini

★ Şu karşıki dağda bir yeşil çadır.

Saidi Kürdi

★ Dün gece bir şuhun bezmine gittim.

Kapatmışlar

★ Şişede durduğu gibi dur - maz.

Cıva

★ Cankurtaran yok mu?..

Azrail

★ Neler çektim neler canan elinden.

Canan'ın kocası

★ Otu ota suyu suya kattı.

Büyücü

★ Benim hakkımı yediler.

Hakkı

bilmece

Masanın üstünde üç kilo pirinç vardı. Ahçı bu pirinçleri alıp tartınca iki kilo olduğunu gördü. Peki ama pirincin bir kilosu nerede idi?

CEVAP

Masadaki pirincin iki kilosu yiyecek pirinç olup bir kilosu da bildiğimiz mâden pirinçti.

YAZ ISIZ

TAŞ DEVRİ

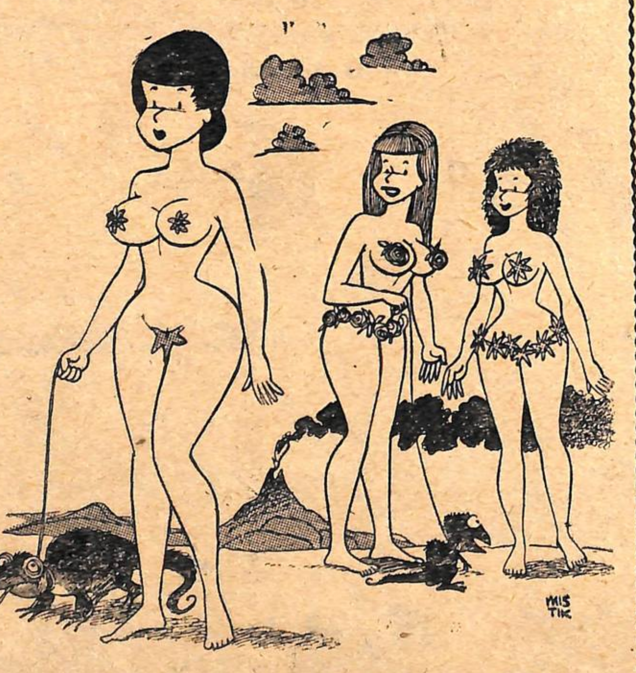

— **Şu kız da amma dekolte giyiniyor.**

DEDEKTİF olabilirmisiniz!

Son günlerde Dedektif Şakir'in canı çok sıkılıyordu. Çünkü hırsızlık ve cinayet sahası çok kesat gidiyordu. Trafik kazaları da Dedektif Şakir'i açmıyordu. Günlük gazeteleri resmî ilânlarına kadar okuduktan sonra bürosunun penceresinden caddeden gelip geçenleri dikiz ediyordu. Birdenbire ok gibi fırladı. Yokuştan aşağı yıldırım gibi koşarak bir adamın yakasına yapıştı ve seni Neşeli Evler 13 numarayı soymak suçu ile tevkif ediyorum, diye bağırdı.

Şakir, herifin Neşeli Evler 13 Numarayı soyan hırsız olduğunu nasıl anlamıştı.

CEVAP

Çünkü Neşeli Evler 13 Numarayı soyan hırsız bir iki gün önce enselenip hapishaneye götürülürken tüymüştü.

Şakir onun resmini gazetelerde görmüş, büronun önünden geçerken tanımış ve derhal koşarak tevkif etmişti.

★

KOYU MUHABBET

İki Teksas'lı, iki gündür aynı kompartımanda yolculuk ediyor - lardı. Bu müddet zarfında tek kelime konuşmamışlardı. İçlerinden birisi, bir ara:

— Hava ne kadar güzel? dedi.

Aradan iki gün daha geçti. Beşinci günün sabahı, öteki Teksas'lı:

— Yaa, dedi. Gerçekten de öyle.

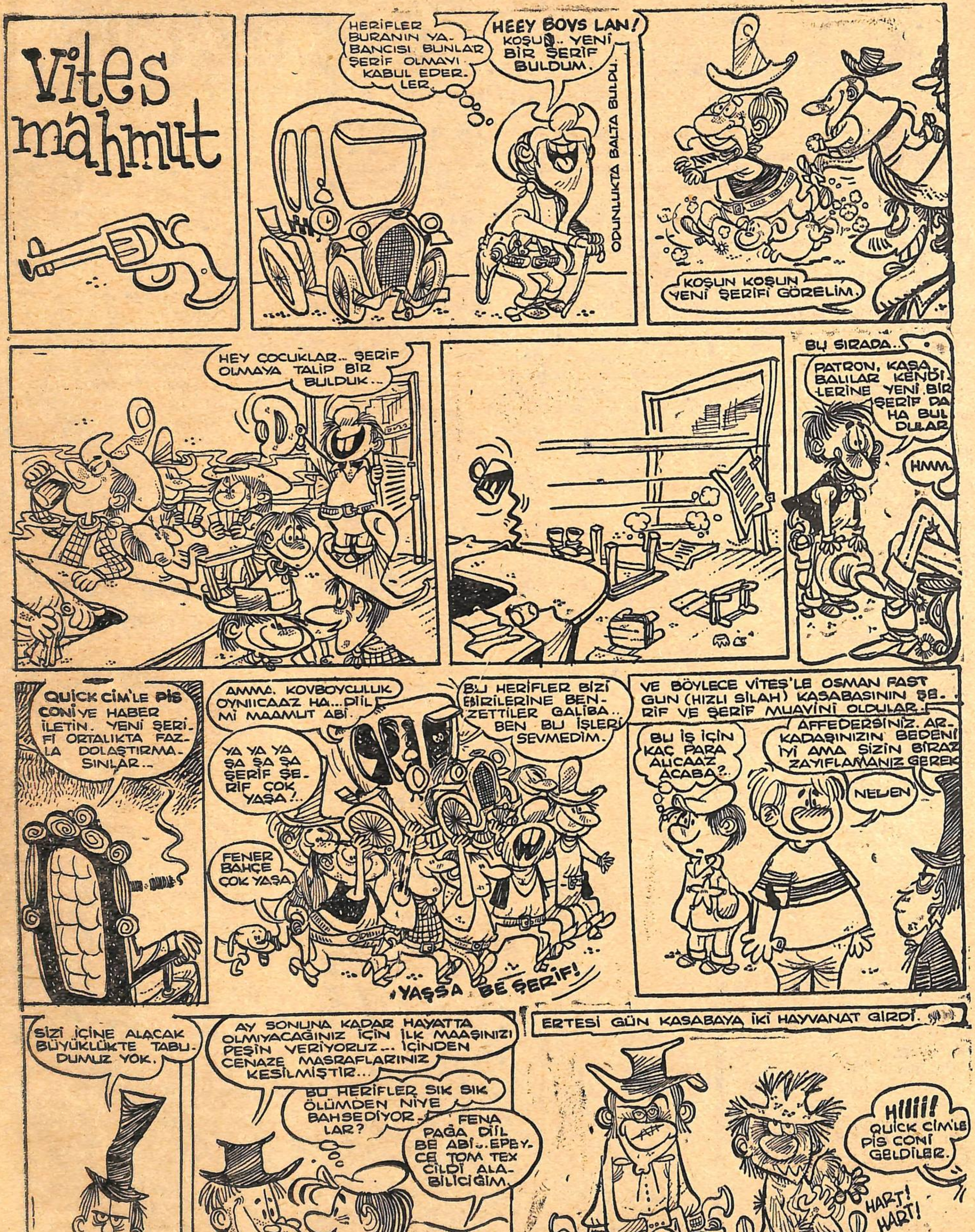
Vites mahmut
HERİFLER BURANIN YABANCISI BUNLAR ŞERİF OLMAYI KABUL EDERLER.
HEEY BOYS LAN! KOŞUN.. YENİ BİR ŞERİF BULDUM.
ODUNLUKTA BALTA BULDU.
KOŞUN KOŞUN YENİ ŞERİFİ GÖRELİM.
HEY ÇOCUKLAR.. ŞERİF OLMAYA TALİP BİR BULDUK..
BU SIRADA..
PATRON, KASABALILAR KENDİLERİNE YENİ BİR ŞERİF DAHA BULDULAR
HMM
QUICK CİM'LE PİS CONİ'YE HABER İLETİN. YENİ ŞERİFİ ORTALIKTA FAZLA DOLAŞTIRMASINLAR..
AMMA. KOVBOYCULUK OYNIICAAZ HA... DİİL Mİ MAAMUT ABİ.
BU HERİFLER BİZİ BİRİLERİNE BENZETTİLER GALİBA.. BEN BU İŞLERİ SEVMEDİM.
YA YA YA ŞA ŞA ŞA ŞERİF ŞERİF ÇOK YAŞA!..
FENER BAHÇE ÇOK YAŞA
YAŞŞA BE ŞERİF!
VE BÖYLECE VİTES'LE OSMAN FAST GUN (HIZLI SİLAH) KASABASININ ŞERİF VE ŞERİF MUAVİNİ OLDULAR.
BU İŞ İÇİN KAÇ PARA ALICAAZ ACABA?..
AFFEDERSİNİZ. ARKADAŞINIZIN BEDENİ İYİ AMA SİZİN BİRAZ ZAYIFLAMANIZ GEREK
NEDEN
SİZİ İÇİNE ALACAK BÜYÜKLÜKTE TABUDUMUZ YOK.
AY SONUNA KADAR HAYATTA OLMIYACAĞINIZ İÇİN İLK MAAŞINIZI PEŞİN VERİYORUZ... İÇİNDEN CENAZE MASRAFLARINIZ KESİLMİŞTİR...
BU HERİFLER SIK SIK ÖLÜMDEN NİYE BAHSEDİYORLAR?
FENA PAGA DİİL BE ABİ.. EPEYCE TOM TEX CİLDİ ALABİLİCİGİM.
ERTESİ GÜN KASABAYA İKİ HAYVANAT GİRDİ.
HIIII! QUICK CİM'LE PİS CONİ GELDİLER.
HART! HART!

— 8 —

Eğitim konusundaki hamleye gelince...

Bu umdeler böylece uzayıp gidiyordu. Önemli olan her husus tesbit edildikten sonra, kurucu üyeler imzalarını bastılar.

1) Piechut.

(Çiftçi ve şarap imalâtçısı,)

2) Tafardel.

(Sağlık memuru - diplomalı,)

3) Oscar G.

(Eski güreşçilerden ve serbes yazar,)

4) A. Justine.

(Amatör hokkabaz, Fransız vatandaşı,)

Bu sonuncu imza, Piechut'yu bir hayli düşündürmüştü.

— Hokkabazlığınız amatör olduğuna göre, sizi «mesleksiz» diye yazalım, teklifinde bulundu.

Mösyö Justine fena halde içerledi:

— Ya «Fransız vatandaşlığım» ne olacak? Onu da amatör sayamazsınız ya?

— İyi ama, vatandaşlık bir meslek sayılır mı?

Tafardel söze karıştı:

— Madem ki vergi ödüyor, tabii ki meslek sayılır. İnsan bir şey için vergi veriyorsa, o şey onun işi demektir..

Partinin kuruluşu için hazırlanan beyanname, hiç vakit geçirilmeksizin ilgili makama verildi.

Sıra propaganda meselesine gelmişti. Tafardel gayet parlak bir teklif yaptı:

— Gazeteleri ve duvar afişlerini boş verin. Politikanın en çok konuşulduğu yer meyhanedir. Şarap şişelerinizin etiketleri ne partimize dair bir kaç satır yazmak yeter. Bu suretle, her kes içkisine partimize dair lâfları meze yapacaktır.

Mösyö Oscar ve Mösyö Justine kısa cümleler hazırladılar.

(Piechut şaraplarını içenler, partilerinin yolunu bulmakta şaşmazlar),

(Bu şişe bitince vakit kaybetmeden partimize yazılın. Bedava bir şişe şarap sizi bekliyor...)

Daha başka cümleler de vardı ama, Piechut «bedava şişe» meselesine takıldığı için onlara dikkat etmemişti.

— Aman, dedi. Beni mahvetmek mi istiyorsunuz? Partiye her üye olana bedava bir şişe şarap verirsek, benim halim ne olur sonra?...

Bu meselenin münakaşası uzun sürdü. Sonunda en akla yakın çareyi buldular. Boş iki şişeyle partiye müracaat ederek üye olanlar, bedava bir şişe şarap alacaklardı.

Tafardel:

— Daha sonra, boş şişe sayısını arttırırız, dedi. Bir muddet tenzilâtlı satış yapmak nasıl olsa seni yıkmaz.

Sekreterlik için müracaat edenlerinde ardı arkası kesilmiyordu.

Sekreter adaylarını inceleyip bir seçme yapmak gerekiyordu. Sıkı bir elemeden sonra, ortada sekiz genç kız kalmıştı. Bunların arasında orta ve yüksek tahsilliler, steno bilenler ve bilmiyenler, bonservisli olanlar ve olmıyanlar vardı.

Tafardel, Piechut ile ötekilere:

— Baylar, dedi. İşimizde en faydalı olacak sekreteri seçmek için, belirli bir özelliğe sahip bulunmasını şart koşmalıyız. Ancak, bu özelliğin ne olduğunu kararlaştırmak için de kendi aramızda bir anlaşmaya varmalıyız...

Piechut:

— Yani ne yapmalıyız? diye sordu.

Tafardel'in bir şey söylemesine vakit kalmadan, Mösyö Justine atıldı:

— Yani, Sekreterde aradığımız şartlar nedir onu kararlaştırmalıyız. Politik kanaati nedir, nasıl bir dunya görüşüne sahiptir, inançları, kabiliyetleri hakkında fikir edinmeliyiz...

Piechut, fazla düşünmedi:

— Bir kere herşeyi bizim gözlerimizle görmesi, herşey hakkında bizim gibi düşünmesi gerekir, dedi. Sonra siyah saçlı olmalı, bir de pek zayıf ve tahta göğüslü olmamalı...

Tafardel, Oscar ve Justine birbirlerine baktılar. Teferruata saplanıp kalmak istemiyen Tafardel, bu fikri benimsemişti.

— Şu halde, dışarda bekliyenlerden siyah saçlı ve balık etinde olanlar kalsın, diğerleri gitsinler. Lütfen, bu işle sen ilgilen Oscar...

Mösyö Oscar dışarı çıktı. Sekreter adaylarından ilk seçmeyi atlatan sekiz kız, böylece üçe inmişti.

Kızlardan ilki, züppe tavırlı, saçlarını çok kısa kestirmiş bir taşra dilberi idi. İçeriye girince, soğuk bakışlarla çevresini süzdü. Manzaradan pek hoşlanmadığı belli idi.

Tafardel:

— Tahsilinizi sorabilir miyim küçük hanım? dedi.

— Özeldir, efendim.

— Yani?

— Çok roman okudum ve gayet tesirli mektuplar yazarım.

— İş mektupları da yazar mısınız?

(Devamı var)

PAMUK BANK

Memleketimizde hizmet ve sağlam gelir için yüzde 6 faizi

HÜRRİYET İSTİKRAZI TAHVİLLERİ

satışı devam ediyor

Bütün şubelerimiz muhterem halkımızın emrindedir

PAMUK BANK

YEPYENi BiR... **AKŞAM**

7 den

70 e

kadar herkesin gazetesi

- Ben sizin bildiğiniz kızlardan değilim...